

UOHSX00JHUF

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0139/2024/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-12092/2024/500

Brno 19. 3. 2024

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 12. 2. 2024 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 22. 2. 2024 společností Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář, IČO 25628470, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1,
- navrhovatel – Eviden Czech Republic s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 26. 1. 2024 Mgr. Tomášem Biemem, advokátem, ev. č. ČAK 15040, společníkem advokátní kanceláře Biem&Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 04677111, se sídlem V Holešovičkách 94/41, 182 00 Praha 8,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Národní geoportál územního plánování“ v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-038759, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 25. 10. 2021 pod ev. č. 541896-2021, ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – Eviden Czech Republic s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4 – ze dne 12. 2. 2024 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele

– Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 00 Praha 1 – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Národní geoportál územního plánování“ v řízení se soutěžním dialogem, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 20. 10. 2021 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-038759, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 25. 10. 2021 pod ev. č. 541896-2021, ve znění pozdějších oprav, se podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 citovaného zákona.

ODŮVODNĚNÍ

I. PRŮBĚH ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

1. Odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek zadavatel – Česká republika – Ministerstvo pro místní rozvoj, IČO 66002222, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, 110 15 Praha 1, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 22. 2. 2024 společností Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář, IČO 25628470, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“) – zahájil jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění¹ (dále jen „zákon“) dne 20. 10. 2021 řízení se soutěžním dialogem za účelem zadání veřejné zakázky „Národní geoportál územního plánování“, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 25. 10. 2021 pod ev. č. Z2021-038759, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 25. 10. 2021 pod ev. č. 541896-2021, ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „zadávací řízení“).
2. Podle bodu II.2.4) Oznámení o zahájení zadávacího řízení zadavatel v době uveřejnění předmětného oznámení nebyl „(...) objektivně schopen vymezit veškeré technické podmínky a právní a finanční požadavky na plnění veřejné zakázky tak, aby mohl sestavit zadávací dokumentaci. Jediné, co je zadavatel schopen definovat, je předpokládaný předmět veřejné zakázky. Předpokládaným předmětem veřejné zakázky je/jsou zejména: a) vytvoření NGÚP² včetně zajištění potřebné HW a SW infrastruktury a služeb pilotního provozu, b) poskytování

¹ Z přechodných ustanovení novely zákona účinné k 16. 7. 2023 [zákon č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů] (dále rovněž jako „novela zákona“) vyplývá, že zadávání veřejných zakázek, soutěže o návrh a řízení o přezkoumání úkonů zadavatele Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle zákona č. 134/2016 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Z uvedeného vyplývá, že na šetřený postup zadavatele v tomto správním řízení je nutno aplikovat znění zákona o zadávání veřejných zakázek účinné do 15. 7. 2023, neboť se jedná o postup související se zadávacím řízením zahájeným přede dnem nabytí účinnosti novely účinné k 16. 7. 2023. Nicméně na procesní postup Úřadu v tomto správním řízení je nutno aplikovat znění zákona o zadávání veřejných zakázek účinné od 16. 7. 2023, neboť správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele bylo zahájeno podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, dne 12. 2. 2024, kdy byl Úřadu doručen návrh navrhovatele – Eviden Czech Republic s.r.o., IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 26. 1. 2024 Mgr. Tomášem Biemem, advokátem, ev. č. ČAK 15040, společníkem advokátní kanceláře Biem&Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 04677111, se sídlem V Holešovičkách 94/41, 182 00 Praha 8, tj. po nabytí účinnosti novely zákona.

² Národní geoportál územního plánování – pozn. Úřadu

dalších služeb k NGÚP, tj.: i. služby servisu aplikace, ii. služby rozvoje aplikace, iii. služby provozu informačního systému, iv. další odborné služby.“

3. Z bodu 2. „CHARAKTER ZADÁVACÍ DOKUMENTACE“ zadávací dokumentace mj. vyplývá, že *„[ú]daje obsažené v této zadávací dokumentaci vyjadřují požadavky zadavatele, které jsou mu známy v době zahájení řízení se soutěžním dialogem. Informace zadavatele uvedené v této zadávací dokumentaci vyjadřují pouze obecný záměr a základní představy zadavatele o plnění veřejné zakázky. Zadavatel není v současné době objektivně schopen definovat všechny podrobné a konkrétní technické, právní, finanční a jiné podmínky pro plnění veřejné zakázky. Tyto podmínky budou vymezeny v zadávací dokumentaci až na základě výsledků jednání s jednotlivými účastníky soutěžního dialogu.“*
4. V bodu 5. „INFORMACE O PRŮBĚHU ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ (PŘEDPOKLÁDANÝ ČASOVÝ ROZVRH)“ zadávací dokumentace jsou obsaženy informace o předpokládaném časovém rozvrhu zadávacího řízení, přičemž průběh zadávacího řízení je rozdělen do tří částí: fáze kvalifikační, fáze soutěžního dialogu a fáze nabídková. Bod 5. zadávací dokumentace k jednotlivým fázím stanoví následující. *„Kvalifikační fáze je zahájena odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění. (...) Po uplynutí lhůty pro podání žádostí o účast zadavatel posoudí soulad podaných žádostí o účast se zadávacími podmínkami v kvalifikační dokumentaci. (...)“* Fáze soutěžního dialogu bude následně zahájena *„(...) odesláním výzvy k účasti v soutěžním dialogu účastníkům zadávacího řízení, kteří nebyli ze zadávacího řízení vyloučeni v kvalifikační fázi. V soutěžním dialogu bude zadavatel jednat o veškerých podmínkách a aspektech veřejné zakázky. V rámci soutěžního dialogu bude zadavatel s účastníky zadávacího řízení jednat zejména o technických, finančních a smluvních podmínkách plnění veřejné zakázky. (...) V nabídkové fázi budou účastníci zadávacího řízení vyzváni k podání nabídek výzvou dle § 69 odst. 6 ZZVZ. Účastníci zadávacího řízení podají své nabídky v souladu s podmínkami výzvy pro podání nabídek. Nabídky zadavatel posoudí a vyhodnotí za účelem výběru dodavatele, který bude vyzván k uzavření smlouvy a plnění předmětu veřejné zakázky.“*
5. Z Protokolu o dokončení provedení bodování žádostí o účast pro účely snížení počtu účastníků zadávacího řízení ev. číslo ELIT VZ/2021/056/525 vyplývá, že na základě posouzení a obodování žádostí o účast byli pro účast v soutěžním dialogu v souladu se zadávací a kvalifikační dokumentací vybráni tři účastníci zadávacího řízení, kteří obdrželi nejvíce bodů, mezi nimiž byl mj. navrhovatel – Eviden Czech Republic s.r.o.³, IČO 44851391, se sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha 4, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 26. 1. 2024 Mgr. Tomášem Biemem, advokátem, ev. č. ČAK 15040, společníkem advokátní kanceláře Biem&Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 046771111, se sídlem V Holešovičkách 94/41, 182 00 Praha 8 (dále jen „navrhovatel“).
6. Dne 5. 1. 2024 zadavatel rozhodl o ukončení fáze soutěžního dialogu a zaslal všem třem účastníkům zadávacího řízení výzvu k podání nabídky k nadlimitní veřejné zakázce na služby zadávané v soutěžním dialogu dle § 68 zákona (dále jen jako „výzva k podání nabídek“).

³ dne 1. 7. 2023 došlo ke změně obchodní firmy (z obchodního rejstříku byla vymazána původní obchodní firma Atos IT Solutions and Services, s.r.o.)

7. Přílohu č. 3 výzvy k podání nabídek tvoří vzor rozpočtu pro určení nabídkové ceny ve formátech .pdf a .xlsx (dále jen jako „příloha č. 3 výzvy k podání nabídek“).
8. Přílohu č. 6 výzvy k podání nabídek tvoří návrh smlouvy o implementačním projektu, vývoji a implementaci národního geoportálu územního plánování (dále jako „NGÚP“ a „smlouva o dílo“ nebo „implementační smlouva“) včetně všech příloh ve formátech .pdf a .docx.
9. Přílohu č. 7 výzvy k podání nabídek tvoří návrh smlouvy o údržbě, podpoře a rozvoji NGÚP (dále jen „servisní smlouva“) včetně všech příloh ve formátech .pdf a .docx.
10. Přílohu č. 8 výzvy k podání nabídek tvoří návrh smlouvy na dodávku hardware infrastruktury NGÚP ve formátech .pdf a .docx (dále jen „smlouva na hardware“).
11. V bodu 4. „Podání nabídek“ výzvy k podání nabídek zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek, a to do 29. 1. 2024 do 10:00 hodin.
12. Podle bodu 6. „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky a maximální a nepřekročitelná nabídková cena“ výzvy k podání nabídek je předpokládaná hodnota veřejné zakázky stanovena následovně: „a) [p]ředpokládaná hodnota vytvoření NGÚP včetně zajištění potřebné HW a SW infrastruktury a služeb pilotního provozu činí částku ve výši 159 775 300,00 Kč bez DPH. b) Předpokládaná hodnota všech dalších služeb k NGÚP (kalkulováno na 4 roky⁴) činí částku ve výši 113 450 000,00 Kč bez DPH.“. Zadavatel dále stanovil »maximální a nepřekročitelnou celkovou nabídkovou cenu odpovídající položce „Celková nabídková cena (včetně DPH)“, a to ve výši 726.000.000 Kč (slovy: sedm set dvacet šest milionů korun českých) včetně DPH, tedy 600.000.000 (slovy: šest set milionů korun českých) Kč bez DPH. Překročení stanovené maximální a nepřekročitelné nabídkové ceny bude považováno za nesplnění zadávacích podmínek účastníkem vedoucí k vyloučení dodavatele ze zadávacího řízení v souladu s ustanovením § 48 odst. 2 písm. a) [z]ákona.«.
13. Dne 26. 1. 2024 obdržel zadavatel námítky navrhovatele proti zadávacím podmínkám na veřejnou zakázku ze dne 25. 1. 2024 (dále jen „námítky“).
14. Zadavatel rozhodnutím ze dne 2. 2. 2024 (dále jen „rozhodnutí o námítkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, námítkám nevyhověl a tyto odmítl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel považoval uvedené rozhodnutí zadavatele za rozporné se zákonem, podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 12. 2. 2024 (dále jen „návrh“). Stejnopis návrhu zadavatel obdržel rovněž dne 12. 2. 2024.

II. OBSAH NÁMITEK A ROZHODNUTÍ O NÁMITKÁCH

Obsah námitek

15. Navrhovatel námítkami brojil zadávacím podmínkám týkajícím se způsobu formulování nabídkové ceny. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti upravenou v § 6 zákona, a to ohledně požadavků na formulaci nabídkové ceny za tzv. paušální služby ve smyslu čl. 8.2 implementační smlouvy a ve smyslu čl. 5. servisní smlouvy. Zadávací podmínky v této části navrhovatel považuje za netransparentní a znemožňující podání

⁴ Předpokládaná hodnota dalších služeb k NGÚP byla stanovena v souladu s pravidly dle § 21 odst. 1 písm. b) Zákona, kdy platí, že u smluv s dobou trvání delší než 48 měsíců je předpokládaná hodnota stanovena za 48 měsíců.

porovnatelných nabídek. Konkrétně má navrhovatel za to, že čerpání paušálních služeb zadavatel v zadávacích podmínkách formuloval neurčitým způsobem, což následně znemožnilo navrhovateli jakožto potenciálnímu dodavateli řádné nacenění těchto služeb do celkové nabídkové ceny v rozsahu stanoveném v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek. Navrhovatel zastává názor, že ze zadávacích podmínek není zřejmé, zda budou paušální služby čerpány v rozsahu 84 měsíců či alternativně poměrným využíváním paušálních služeb v rozsahu až 24 měsíců dle implementační smlouvy či v rozsahu 60 měsíců dle servisní smlouvy. Navrhovatel rovněž považuje za nejasné, kdy nastává okamžik účinnosti servisní smlouvy. Výše uvedená nejasnost zadávacích podmínek má dle názoru navrhovatele dopad na schopnost potenciálního dodavatele nacenit další služby do celkové nabídkové ceny, konkrétně navrhovatel poukazuje na tzv. „Služby na objednávku“ ve smyslu čl. 5. implementační smlouvy a čl. 8. servisní smlouvy, jejichž rozsah je limitován počtem MD a současně maximální, zastropovanou výší celkové nabídkové ceny ve smyslu bodu č. 6 výzvy k podání nabídek.

16. Navrhovatel dále v námitkách poukázal na skutečnost, že zadavatel hodlá čerpat paušální služby alternativně buď na základě implementační, nebo servisní smlouvy, nicméně nacenění celkové nabídkové ceny požaduje napevno, tedy v součtu obou variant (součet paušálních služeb ve 24 měsíčních jednotkách a paušálních služeb v 60 měsíčních jednotkách), ač ve světle vysvětlení zadavatele k zadávacím podmínkám č. 11 bude zadavatel čerpat pouze jedno nebo druhé plnění, resp. buď paušální služby na základě implementační smlouvy, nebo paušální služby na základě servisní smlouvy. V konečném důsledku je tak navrhovatel přesvědčen, že duplicitní nacenění paušálních služeb bez stanovení hodnotících variant pro jedno či druhé řešení do celkové nabídkové ceny je překážkou pro stanovení celkové nabídkové ceny z hlediska maximálního cenového stropu ve smyslu bodu č. 6 výzvy k podání nabídek. Při plné kalkulaci všech paušálních služeb navrhovatel považuje za zřejmé, že by došlo k překročení maximálního cenového stropu pro stanovení celkové nabídkové ceny.
17. Další námitka navrhovatele spočívala v tom, že zadavatel formuloval zadávací podmínky ve vztahu k definování paušálních služeb, jejich rozsahu a délce neurčitým způsobem a současně si vyhradil nacenění paušálních služeb v alternativním, resp. variantním plnění, avšak do jediné nabídkové ceny, v čemž navrhovatel spatřuje variantu ve smyslu § 102 zákona. Proto se navrhovatel domnívá, že zadavatel porušil § 102 zákona, když vymezil požadavky na formulování nabídkové ceny formou variantních řešení, i přesto že zadávací dokumentace podání variantních nabídek nepřipouští.
18. Nad rámec výše uvedených námitek navrhovatel dále poukázal na to, resp. vnesl pochybnost, *„zdali pořízení uvažovaného informačního systému bylo schváleno odborem Hlavního architekta eGovernmentu (OHA) ve smyslu zákona č. 365/2000 Sb. o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů a v souladu s usnesením vlády ze dne 27. 1. 2020 č. 86 ve změně dle usnesení vlády ze dne 5. 10. 2022 č. 8311.“*
19. Újmu na svých právech spatřuje navrhovatel v tom, že jakožto společnost dlouhodobě působící na poli výroby a rozvoje informačních systémů pro veřejný i soukromý sektor měl zájem ucházet se o veřejnou zakázku, nicméně nezákonným nastavením zadávacích podmínek zadavatel navrhovateli možnost ucházet se o veřejnou zakázku odebral, neboť tyto zadávací podmínky navrhovateli znemožnily podání řádné a porovnatelné nabídky.

Obsah rozhodnutí o námitkách

20. Zadavatel v úvodu rozhodnutí o námitkách vyjádřil svůj názor, že v rámci řízení se soutěžním dialogem je institut námitek dle § 241 zákona a na něj navazující návrh na přezkum úkonů zadavatele dle § 250 a násl. zákona využitelný jen omezeně, a to především z důvodu, že v řízení se soutěžním dialogem mají možnost formulovat zadávací podmínky stejně jako zadavatel i účastníci řízení ještě před samotným procesem podávání nabídek. Navrhovatel měl tedy dle zadavatele možnost při jednáních v rámci soutěžního dialogu (stejně jako ostatní účastníci řízení) formulovat zadávací podmínky veřejné zakázky. Pokud měl navrhovatel zato, že není schopen vyhovět zadávacím podmínkám, měl dle názoru zadavatele možnost tuto obavu komunikovat již při jednáních v rámci soutěžního dialogu. Zadavatel proto považuje námitky navrhovatele za obstrukční a vyvolávající pochybnost o skutečném zájmu navrhovatele podat nabídku.
21. K námitce navrhovatele týkající se nejasného formulování zadávacích podmínek ve vztahu k čerpání paušálních služeb na základě implementační nebo servisní smlouvy zadavatel odkazuje na jednotlivá ustanovení těchto smluv, přičemž provádí výklad těchto ustanovení. Zejména se zadavatel zabývá Milníkem E určujícím okamžik účinnosti servisní smlouvy a zároveň vysvětluje princip a rozsah paušálních služeb poskytovaných na základě jednotlivých smluv. Zadavatel uvádí, že smyslem paušálních služeb podle implementační smlouvy je zajistit zadavateli právo na odstranění vad jednotlivých částí díla, které se vyskytnou v záruční době, a to pouze v situaci, kdy nebude možné tyto vady odstranit prostřednictvím servisní smlouvy, která v té době buď nebude ještě účinná, nebo již zanikne. Zadavatel dále vysvětluje, že jednotlivé vady díla budou opravovány buď podle servisní smlouvy, což je prioritní způsob odstraňování vad, nebo podle článku 22.6. implementační smlouvy, za situace, kdy servisní smlouva nebude účinná. Zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách konstatuje, že vymezil zadávací podmínky v dostatečné míře podrobnosti (zejm. pro jaké období, dle jaké smlouvy a v jakém rozsahu mají být paušální služby čerpány), aby mohly být podány vzájemně porovnatelné nabídky. V této souvislosti zadavatel dodává, že konkrétní stanovení nabídkové ceny za plnění poskytované v rámci veřejné zakázky spadá do odbornosti dodavatele coby podnikatele dle § 420 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.
22. K námitce navrhovatele o připuštění variantních nabídek zadavatel uvádí, že navrhovatel nesprávně spatřuje variantní povahu v požadavku zadavatele na nacenění paušálních služeb v počtu 24 měsíčních jednotek ve smyslu čl. 8.3 implementační smlouvy, které mohou (nemusejí) být plněny pouze v případě, že není účinná servisní smlouva nebo závazek založený servisní smlouvou zanikne, a to za měsíce, v nichž byly paušální služby skutečně poskytovány. Zadavatel je přesvědčen, že paušální služby podle servisní smlouvy a paušální služby podle implementační smlouvy nepředstavují variantní řešení, ale vzájemně se doplňující koherentní plnění předmětu veřejné zakázky. Jinými slovy se jedná o jednotné plnění podle podmínek obou smluv. Jednotnost plnění a nikoliv jeho variabilitu zadavatel dovozuje z toho, že nepožaduje po dodavateli, aby předmět veřejné zakázky plnil několika variantami plnění, ale jen jedním způsobem podle podmínek předvídaných ve smlouvách. Zadavatel zdůrazňuje, že tento způsob plnění není dán na výběr dodavateli ani zadavateli, ale je zcela exaktně definován podmínkami implementační a servisní smlouvy, jejichž splnění může nastat zcela nezávisle na vůli zadavatele. Z hlediska doby plnění se nejedná o varianty plnění, jak je chápe § 102 odst. 1

zákona, ale plnění, ke kterému je dodavatel povinen při splnění předem definovaných podmínek v různých okamžicích životního cyklu veřejné zakázky. Fakt, že je vyloučeno, aby k těmto plněním docházelo souběžně, neznamená, že se jedná o varianty plnění. Zadavatel rovněž poukazuje na to, že tato úprava paušálních služeb byla diskutována na 6. jednání soutěžního dialogu, kde právě sám zástupce navrhovatele tuto úpravu nacenění paušálních služeb navrhl. Vzhledem k výše uvedenému zadavatel v rozhodnutí o námitkách shrnuje, že nepožaduje varianty plnění a ani nemůže požadovat, aby účastníci ve svých nabídkách předložili variantní návrhy řešení.

23. K poznámce navrhovatele týkající se pochybnosti o schválení pořizovaného informačního systému odborem Hlavního architekta eGovernmentu (dále také jako „OHA“) zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvádí, že „(...) v souvislosti s [v]eřejnou zakázkou v minulosti vždy postupoval, a i nyní postupuje v souladu s právními předpisy.“

III. OBSAH NÁVRHU

24. Navrhovatel svým návrhem brojí proti rozhodnutí o námitkách, neboť má za to, že se s podanými námitkami zadavatel nedostatečně vypořádal, což dle jeho názoru činí rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost ve smyslu § 245 zákona, a dále také proti zadávacím podmínkám, které dle navrhovatele byly stanoveny v rozporu s § 36 odst. 3 zákona a v rozporu se zásadou transparentnosti dle § 6 zákona.
25. V úvodu svého návrhu navrhovatel poměrně obsáhle shrnuje dosavadní průběh zadávacího řízení, přičemž dovozuje, že po téměř 2 roky trvající fázi soutěžního dialogu zadavatel definoval předmět veřejné zakázky natolik široce, že zřejmě i překročil rámeč původně uvažovaného předmětu veřejné zakázky v okamžiku zahájení zadávacího řízení, aniž by následně přikročil k možnosti podávání nabídek na jednotlivé části požadovaného předmětu veřejné zakázky.
26. Dále navrhovatel v podaném návrhu rekapituluje svou argumentaci obsaženou v námitkách. Navrhovatel zejména poukazuje na způsob výpočtu celkové nabídkové ceny obsahující mj. paušální služby, přičemž zastává názor, že způsob nacenění celkové nabídkové ceny je nejednoznačný, neboť ze zadávací dokumentace jednoznačně nevyplývá, v jakém rozsahu a v jaké délce budou tyto paušální služby čerpány. Navrhovatel zastává názor, že neměl k dispozici jednoznačné podklady ani pro nacenění dalších služeb, např. tzv. „Služeb na objednávku“ ve smyslu čl. 5. implementační smlouvy a čl. 8. servisní smlouvy. Navrhovatel je přesvědčen, že duplicitní nacenění paušálních služeb bez stanovení hodnotících variant pro jedno či druhé řešení do celkové nabídkové ceny je překážkou pro stanovení celkové nabídkové ceny z hlediska maximálního cenového stropu ve smyslu čl. 6 výzvy k podání nabídek. Právě s touto argumentací se dle navrhovatele zadavatel v rozhodnutí o námitkách absolutně nevypořádal.
27. Za nedostatečné navrhovatel rovněž považuje vypořádání se zadavatele s námitkou navrhovatele týkající se připuštění variantních nabídek ve vztahu k nacenění paušálních služeb. Navrhovatel ze zadávacích podmínek dovozuje, že zadávací podmínky požadují nacenění 2 typů paušálních služeb, které se mají sčítat do celkové nabídkové ceny, avšak čerpána bude každá služba v různých časových obdobích, v čemž navrhovatel vidí požadavek na variantní plnění.

28. V závěru svého návrhu navrhovatel poukazuje na skutečnost, že dle jeho názoru ze strany zadavatele nedošlo k řádnému vypořádání námítky týkající souhlasného stanoviska OHA. Navrhovatel poukazuje na to, že pořizovaný informační systém podléhá schválení výše cit. orgánu, přičemž ze zadávací dokumentace navrhovatel dovodil, že příslušným schválením (stanoviskem OHA) zadavatel nedisponuje, neboť sám zadavatel v zadávací dokumentaci uvedl, že „původní stanovisko OHA k projektu NGÚP bylo zrušeno. (...) Žádost o nové stanovisko bude podána v průběhu soutěžního dialogu a bude reflektovat výslednou architekturu NGÚP“. Navrhovatel se domnívá, že nedošlo k finalizaci nového konceptu architektury ani k jeho potvrzení se strany OHA. V této souvislosti navrhovatel rovněž upozorňuje na část technické specifikace veřejné zakázky, kdy zadavatel dle názoru navrhovatele plánoval využít pro provoz poptávaného systému technologie privátního cloudu, což navrhovatel považuje za rozporné s legislativou. Za současné podoby zadávací dokumentace a se zadavatelem zvolenými datovými centry v Jihlavě a Plzni se navrhovatel domnívá, že zadavatel nejenom souhlasným stanoviskem v současnosti nedisponuje, ale že by zadavatel schválení OHA ani nemohl získat.
29. Navrhovatel v závěru svého návrhu žádá o zrušení rozhodnutí o námitkách pro jeho nepřezkoumatelnost a také o zrušení zadávacího řízení, neboť se domnívá, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem. Dále navrhovatel navrhuje uložení předběžného opatření spočívajícího v zákazu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, a to až do pravomocného skončení správního řízení.

IV. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

30. Úřad obdržel návrh navrhovatele dne 12. 2. 2024 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejnopis návrhu rovněž dne 12. 2. 2024.
31. Účastníky správního řízení jsou podle § 256 zákona zadavatel a navrhovatel.
32. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům správního řízení přípisem č. j. ÚOHS-06878/2024/523 ze dne 14. 2. 2024.
33. Dne 19. 2. 2024 Úřad obdržel přípis navrhovatele, v němž označil skutečnosti, které považuje za obchodní tajemství.
34. Dne 22. 2. 2024 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu navrhovatele z téhož dne (dále jen „vyjádření k návrhu“ či „vyjádření zadavatele k návrhu“) a dokumentaci o zadávacím řízení.

Vyjádření zadavatele k návrhu

35. Zadavatel ve svém vyjádření zastává názor, že v rozhodnutí o námitkách argumentaci navrhovatele úplně a srozumitelně vypořádal a v plném rozsahu na toto rozhodnutí odkazuje, přičemž své závěry dále doplňuje následovně.
36. V úvodu svého vyjádření zadavatel vyjadřuje své přesvědčení, že navrhovateli nelze přiznat právní zájem k podání opravných prostředků (námitek a návrhu), neboť svým šikanózním postupem zneužívá práva přiznávaná mu zákonem. Zadavatel spatřuje šikanózní jednání navrhovatele v podání námitek (a potažmo i návrhu) za účelem způsobení obstrukcí či újmy zadavateli, navrhovatel v dané věci nejedná v dobré víře za účelem realizace práva a zájmu získat veřejnou zakázku. Toto protiprávní jednání dle zadavatele spočívá v opožděném využití

institutu formálních námitek podle zákona, neboť se domnívá, že měl navrhovatel možnost tvrzená pochybení se zadavatelem projednat již dříve v průběhu soutěžního dialogu.

37. K námitce navrhovatele týkající se nejasného formulování zadávacích podmínek ve vztahu k čerpání paušálních služeb na základě implementační nebo servisní smlouvy zadavatel v převážné části vychází z rozhodnutí o námitkách. Zadavatel je přesvědčen, že vymezil zadávací podmínky v dostatečné míře podrobnosti, aby mohly být podány vzájemně porovnatelné nabídky. Nad rámec své argumentace v rozhodnutí o námitkách zadavatel doplňuje, že v době účinnosti servisní smlouvy je dodavatel povinen odstraňovat vady díla prostřednictvím paušálních služeb podle servisní smlouvy, konkrétně pak prostřednictvím tzv. služeb servisu uvedených v čl. 5.4 a násl. servisní smlouvy, které představují jednu z pěti kategorií paušálních služeb, jak jsou vymezeny v čl. 5.1 servisní smlouvy. Pojmy paušálních služeb podle implementační smlouvy a podle servisní smlouvy jsou tak odlišné co do rozsahu služeb, podmínek jejich poskytování, výše ceny apod. a odborně zdatnému dodavateli, který se účastnil jednání v rámci soutěžního dialogu, musela být dle názoru zadavatele tato odlišnost zřejmá. Zadavatel se domnívá, že dodavatel se znalostí svého řešení by měl být schopný definovat rozsah potřebného plnění a pro tento vlastní návrh technického řešení kvalifikovaně stanovit nabídkovou cenu. Především zadavatel totiž nese riziko, že pro potenciálně problematické podmínky neobdrží žádnou nabídku. Nicméně zadavatel poukazuje na to, že dvě nabídky účastníků zadávacího řízení obdržel, z čehož dovozuje, že navrhovatelem namítané pochybení neznemožňovalo dodavatelům nacenit své služby a podat nabídky. Žádný z těchto dvou účastníků nenamítnul pochybení vytykané navrhovatelem. Z uvedeného proto zadavatel dovozuje, že dodavatelé měli postaveno najisto, jakým způsobem stanovit nabídkovou cenu tak, aby odpovídala zadávacím podmínkám.
38. K námitce navrhovatele o variantních nabídkách zadavatel zopakoval argumentaci obsaženou v rozhodnutí o námitkách, která je dle názoru zadavatele dostatečná.
39. K námitce navrhovatele o neschválení pořizovaného informačního systému odborem OHA zadavatel uvádí, že tato námitka nemůže mít žádný vliv na rozhodování o souladnosti postupu zadavatele se zákonem. Úřad podle § 248 zákona vykonává dozor nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání veřejné zakázky a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona. Námitka navrhovatele nemá dle zadavatele ze zakázkového pohledu žádnou relevanci, neboť má za to, že otázka schválení pořízení NGÚP a služeb cloud computingu je problematikou zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ISVS“), přičemž dozor nad tímto zákonem vykonává Digitální a informační agentura, proto se zadavatel domnívá, že by se Úřad touto námitkou navrhovatele neměl vůbec zabývat.
40. Zadavatel dále poukazuje na to, že navrhovatel v návrhu nepřípustným způsobem rozšiřuje své námitkové body oproti podaným námitkám, a to například ve vztahu k tvrzení navrhovatele, že by měl zadavatel s ohledem na údajnou ekonomickou výhodnost rozdělit plnění veřejné zakázky na části.
41. V závěru svého vyjádření zadavatel navrhuje zamítnutí návrhu stejně jako návrhu na vydání předběžného opatření. Zadavatel uvádí, že včasné neuzavření smlouvy na veřejnou zakázku je v rozporu s veřejným zájmem na zajištění digitalizace územního plánování. Zadavatel zdůrazňuje svou povinnost zajistit digitalizaci územního plánování vzhledem k faktickému

nabytí účinnosti zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) v oblasti územního plánování dle § 334a odst. 1 a 2 stavebního zákona, a to k 1. červenci 2024, přičemž § 267 a násl. stavebního zákona předpokládá zajištění IS NGÚP pro účely stavebního zákona v oblasti územního plánování. Zadavatel proto poukazuje na skutečnost, že NGÚP musí být v souladu se stavebním zákonem funkční od 1. července 2024. Zájem na uzavření smlouvy proto dle zadavatele převažuje nad zájmem na přezkum „úcelového“ návrhu.

Další průběh správního řízení

42. Rozhodnutím č. j. ÚOHS-08635/2024/500 ze dne 26. 2. 2024 rozhodl Úřad o zamítnutí návrhu na vydání předběžného opatření, spočívajícího v uložení zákazu na uzavření smlouvy na plnění veřejné zakázky.
43. Usnesením č. j. ÚOHS-08986/2024/523 ze dne 27. 2. 2024 určil Úřad zadavateli lhůtu k podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení, a k zaslání příslušné dokumentace o zadávacím řízení pořízené v souvislosti s provedenými úkony.
44. Dne 22. 2. 2024 obdržel Úřad od zadavatele na technickém nosiči dat dokumenty, které se dle zadavatele vztahují k veřejné zakázce.⁵
45. Usnesením č. j. ÚOHS-09583/2024/523 ze dne 4. 3. 2024 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
46. Dne 7. 3. 2024 byla Úřadu doručena žádost navrhovatele ze dne 6. 3. 2024 (dále jen „žádost navrhovatele ze dne 6. 3. 2024“), ve které požádal o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, kterou Úřad stanovil usnesením č. j. ÚOHS-09583/2024/523 ze dne 4. 3. 2024, a to do 18. 3. 2024. Svou žádost navrhovatel odůvodnil značnou obsáhlostí správního spisu a potřebou seznámit se důkladně se správním spisem za účelem vyjádření se k podkladům rozhodnutí, a to i s ohledem na žádost o nahlédnutí do správního spisu dne 13. 3. 2024 v sídle Úřadu (dále jen „žádost o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům“ nebo „žádost ze dne 6. 3. 2024“).
47. V reakci na žádost navrhovatele ze dne 6. 3. 2024 Úřad odeslal navrhovateli dne 8. 3. 2024 sdělení (dále jen „sdělení ze dne 8. 3. 2024“), v němž jej informoval, že jeho žádosti o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí se nevyhovuje, a své stanovisko odůvodnil následovně.
48. Usnesení č. j. ÚOHS-09583/2024/523 ze dne 4. 3. 2024 bylo navrhovateli doručeno dne 4. 3. 2024 a ještě též den navrhovatel požádal o možnost zpřístupnění obsahu spisu vzdáleným přístupem prostřednictvím Systému pro vzdálený přístup do správního spisu Úřadu (dále jen „Systém pro vzdálený přístup“), přičemž Úřad žádosti navrhovatele ve stejný den vyhověl a zpřístupnil mu obsah spisu vzdáleným přístupem. Jelikož je Úřad vázán § 260 zákona, zpřístupnil prostřednictvím Systému pro vzdálený přístup navrhovateli pouze ty dokumenty, které slouží nebo mají sloužit jako důkaz v rámci správního řízení (nebyla zpřístupněna pouze ta část dokumentace o zadávacím řízení, která neslouží ve vedeném správním řízení jako

⁵ Obsah technického nosiče dat tvoří dokumentace o zadávacím řízení, která byla do správního spisu vložena pod položkami č. 18 až 21, přičemž o této skutečnosti Úřad učinil Záznam o obdržené dokumentaci č. j. ÚOHS-09191/2024/523 ze dne 29. 2. 2024.

podklad pro rozhodnutí, tj. dokumentace obsažená v položkách č. 18 až 21 správního spisu). Z uvedeného je tedy zřejmé, že již dne 4. 3. 2024, tj. v den odeslání a rovněž doručení usnesení k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, měl navrhovatel k dispozici všechny podklady pro vydání rozhodnutí, se kterými se mohl seznámit a vyjádřit se k nim v souladu s výše cit. usnesením. S ohledem na právě uvedené nepovažoval Úřad odůvodnění žádosti navrhovatele o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům žádostí o nahlížení do spisu za dostatečné, resp. Úřad nepovažoval za nutné z důvodu žádosti o nahlížení do spisu v sídle Úřadu dne 13. 3. 2024 přistoupit k prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům rozhodnutí, neboť je zřejmé, že dne 13. 3. 2024 by Úřad navrhovateli v sídle Úřadu zpřístupnil stejné podklady pro vydání rozhodnutí, jako ty podklady, které byly navrhovateli Úřadem zpřístupněny prostřednictvím Systému pro vzdálený přístup v pondělí 4. 3. 2024, a proto lhůtu 7 dnů určenou k vyjádření se k podkladům rozhodnutí stanovenou výše cit. usnesením Úřad považoval za dostatečnou.

49. K argumentu navrhovatele o rozsáhlosti správního spisu Úřad uvedl, že jako podklad do správního spisu zařadil z dokumentace o zadávacím řízení zejména dokumenty, které měl navrhovatel již dříve k dispozici jakožto účastník zadávacího řízení a byl s nimi již dříve seznámen (tj. zadávací dokumentaci, podklady k vybraným jednáním soutěžního dialogu, protokoly o provedených jednáních, výzvu k podání nabídek včetně příloh, námítky navrhovatele, rozhodnutí o námítkách apod.). Dokumenty vztahující se ke stanovisku odboru Hlavního architekta eGovernmentu, na které navrhovatel ve své žádosti ze dne 6. 3. 2024 výslovně odkazuje (jedná se o dva dokumenty), Úřad získal z veřejně dostupných zdrojů, přičemž je zřejmé, že i s těmito dokumenty měl navrhovatel možnost se dříve seznámit, tzn. nejedná se o navrhovateli nedostupnou dokumentaci. S ohledem na právě uvedené Úřad sdělil, že rozsáhlost podkladů, o kterou navrhovatel svoji žádost o prodloužení lhůty opírá, rovněž není důvodem k tomu, aby Úřad k prodloužení lhůty přistoupil.
50. Dne 8. 3. 2024 byla Úřadu doručena opětovná žádost navrhovatele o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí (dále jen „vyjádření ze dne 8. 3. 2024“). Navrhovatel má za to, že „(...) součástí spisového materiálu, který byl poskytnut v rámci žádosti o poskytnutí vzdáleného přístupu ke spisu nejsou min. další a poměrně rozsáhlá dokumentace, na kterou je poukazováno v záznamu do spisu o obdržení zadávací dokumentace ze dne 29.2.2024.“. Konkrétně navrhovatel odkazuje na následující dokumenty: výpis z evidence skutečných majitelů vybraného dodavatele, rozhodnutí o výběru dodavatele, oznámení o výběru dodavatele; zprávy o hodnocení nabídek, včetně příloh; protokol o posouzení žádostí o účast, včetně příloh; protokol o posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele v zadávacím řízení, potvrzení o odeslání oznámení o výběru dodavatele prostřednictvím NEN účastníkům soutěžního dialogu, poskytnutí kvantitativních údajů z nabídek účastníkům řízení prostřednictvím NEN, potvrzení o odeslání poskytnutí kvantitativních údajů z nabídek účastníkům soutěžního dialogu prostřednictvím NEN, reakce na oznámení o výběru dodavatele, reakce na žádost o poskytnutí kvantitativních údajů z nabídek, žádost navrhovatele o poskytnutí kvantitativních údajů z nabídek, pozvání vybraného dodavatele na jednání se zadavatelem za účelem finalizace smlouvy prostřednictvím NEN, odpověď vybraného dodavatele na pozvání k jednání za účelem finalizace smlouvy prostřednictvím NEN, odpověď zadavatele s upřesněním místa konání jednání s vybraným dodavatelem za účelem finalizace smlouvy prostřednictvím NEN, reakce na odpověď zadavatele s upřesněním místa konání jednání za účelem finalizace smlouvy od vybraného dodavatele

prostřednictvím NEN, protokol z jednání zadavatele s vybraným dodavatelem o nabídce, včetně příloh. Navrhovatel tedy má za to, že spisový materiál zpřístupněný mu prostřednictvím vzdáleného přístupu není dostatečný a trvá na tom, že mu podstatná část dokumentace nebyla prostřednictvím vzdáleného přístupu zpřístupněna, přičemž Úřad dle názoru navrhovatele měl vyhotovit usnesení o odmítnutí nahlížení do dané části spisu v souladu se správním řádem. Dále navrhovatel trvá na tom, že ačkoliv Úřad sdělil navrhovateli, že položky č. 18 až 20 správního spisu nemají být podkladem pro rozhodnutí, neoznačil Úřad, o jaké dokumenty se jedná.

51. V reakci na předmětnou žádost Úřad odeslal navrhovateli dne 11. 3. 2024 sdělení (dále jen „sdělení ze dne 11. 3. 2024“), kterým opětovně informoval navrhovatele, že se jeho žádosti o prodloužení lhůty nevyhovuje. Úřad opakovaně konstatoval, že část správního spisu (položky č. 18 až 21 správního spisu), která nebyla navrhovateli prostřednictvím vzdáleného přístupu do spisu zpřístupněna, obsahuje dokumentaci o zadávacím řízení, která je na základě ustanovení § 260 odst. 1 zákona vyloučena z nahlížení do spisu, s výjimkou těch listin, které slouží nebo mají sloužit jako důkaz. Úřad poukázal na to, že seznam dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení vyloučených z nahlížení do spisu je obsažen mj. v záznamu o obdržené dokumentaci č. j. ÚOHS-09191/2024/523 ze dne 29. 2. 2024, na který odkazuje navrhovatel ve svém vyjádření ze dne 8. 3. 2024 a ve kterém Úřad výslovně uvádí, „(...) že tento záznam do spisu plní (spolu s případnými dalšími takovými záznamy do spisu) funkci seznamu jednotlivých dokumentů, které jsou vyloučeny z nahlížení do spisu podle § 260 odst. 1 zákona, jenž má Úřad pořídit a zpřístupnit účastníkům řízení při nahlížení do spisu podle ustanovení § 260 odst. 2 zákona.⁶“ Úřad tedy opakovaně sdělil, že dokumentace, která nebyla navrhovateli zpřístupněna, přičemž na některé dokumenty navrhovatel výslovně odkazuje ve svém vyjádření ze dne 8. 3. 2024, je součástí dokumentace o zadávacím řízení, která je v souladu s § 260 zákona vyloučena z nahlížení do spisu, neboť tyto dokumenty neslouží jako důkaz, resp. podklad pro vydání rozhodnutí. V této souvislosti Úřad doplnil, že součástí správního spisu je mj. záznam o shromáždění podkladů pro vydání rozhodnutí dle § 50 správního řádu ze dne 4. 3. 2024 obsahující výčet dokumentů, které slouží nebo mají sloužit jako podklady pro vydání rozhodnutí v předmětném správním řízení, přičemž tento záznam byl navrhovateli rovněž zpřístupněn prostřednictvím vzdáleného přístupu do spisu (konkrétně se jedná o položku č. 45 správního spisu).
52. Ke zpřístupnění obsahu spisu vzdáleným přístupem prostřednictvím Systému pro vzdálený přístup Úřad dále doplnil, že vzdálený přístup do správního spisu nespĺňuje podmínky pro nahlížení do spisu ve smyslu § 38 správního řádu, nýbrž se jedná o doplňkovou službu poskytovanou Úřadem. Bližší informace o Systému pro vzdálený přístup, podrobný návod pro vyplnění a odeslání žádosti, včetně postupu realizace vzdáleného přístupu do správního spisu,

⁶ Úřad pro úplnost doplňuje, že pokud v dalším postupu některý z dokumentů uvedených v tomto záznamu o obdržených dokumentech zařadí do spisu jako důkaz, tento bude zpřístupněn účastníkům řízení v rámci nahlížení do spisu a uveden v záznamu o podkladech/důkazech pro vydání rozhodnutí. Při porovnání dokumentů zpřístupněných v rámci nahlížení do spisu, resp. dokumentů uvedených v záznamu do spisu o shromáždění podkladů/důkazů pro vydání rozhodnutí, s dokumenty uvedenými v tomto a případných dalších záznamech do spisu o obdržení dokumentů bude patrné, které z obdržených dokumentů jsou vyloučeny z nahlížení do spisu podle § 260 odst. 1 zákona – jsou to tedy ty dokumenty, které jsou uvedeny v tomto nebo jiném záznamu do spisu o obdržení dokumentů a nebyly přitom zpřístupněny v rámci nahlížení do spisu, resp. uvedeny v záznamu do spisu o shromáždění podkladů/důkazů pro vydání rozhodnutí.

Ize nalézt na internetových stránkách Úřadu.⁷ Právo nahlížet do spisu ve smyslu § 38 správního řádu v sídle Úřadu není použitím Systému pro vzdálený přístup nikterak dotčeno. Na tyto skutečnosti byl navrhovatel upozorněn již v rámci přípisu Úřadu č. j. ÚOHS-06878/2024/523 ze dne 14. 2. 2024, kterým Úřad účastníkům správního řízení oznámil zahájení správního řízení a dále pak např. v rámci poučení při vyplňování žádosti o vzdálený přístup do spisu. Ustanovení § 38 odst. 5 správního řádu stanoví, že pokud správní orgán odepře osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě. Jak již Úřad konstatoval výše, zpřístupnění správního spisu prostřednictvím Systému pro vzdálený přístup nepředstavuje nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu, proto Úřad navrhovatele upozornil na skutečnost, že v případě zpřístupňování spisu tímto způsobem Úřad nevyhotovuje usnesení o odepření nahlížení do spisu nebo do jeho části ve smyslu § 38 odst. 5 správního řádu.

53. Dne 11. 3. 2024 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne (dále jen „vyjádření navrhovatele k podkladům“), ve kterém navrhovatel uvádí následující. V úvodu svého vyjádření k podkladům navrhovatel sděluje, že „[z]adávací řízení na Veřejnou zakázku bylo zahájeno za účinnosti ZZVZ před Novelou, tudíž i další a dílčí kroky, resp. jednání musí být posuzována ve znění ZZVZ před Novelou.“ Navrhovatel uvádí, že předmětem přezkumného řízení je kromě návrhu na zrušení zadávacího řízení rovněž návrh na vydání předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu uzavření smlouvy, přičemž zastává názor, že pro posouzení předmětného návrhu je nutné mj. i posouzení dokumentů, které mohou naznačovat, že zadavatel činí kroky k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku v rozporu s § 246 zákona. Dále upozorňuje, že jsou naplněny předpoklady pro zrušení zadávacího řízení i z důvodů a za podmínek ustanovení § 263 odst. 4 zákona ve znění účinném před novelou. Navrhovatel tedy má za to, že spisový materiál zpřístupněný mu prostřednictvím vzdáleného přístupu není dostatečný a trvá na tom, že mu podstatná část dokumentace nebyla prostřednictvím vzdáleného přístupu zpřístupněna. Navrhovatel dále vyjadřuje své přesvědčení, že ačkoliv Úřad sdělil navrhovateli, že položky č. 18 až 20 správního spisu nemají být podkladem pro rozhodnutí, neoznačil Úřad, o jaké dokumenty se jedná. Navrhovatel má za to, že mu Úřad nezpřístupnil obsah dokumentace o zadávacím řízení uložený na flash disku.
54. Navrhovatel dále upozorňuje na to, že dle jeho názoru navzdory zákazu uzavření smlouvy ve smyslu § 246 zákona vede zadavatel jednání o jejím uzavření. V této souvislosti navrhovatel odkazuje na dokument tvořící součást dokumentace o zadávacím řízení s názvem „Pozvání vybraného dodavatele na jednání se zadavatelem za účelem finalizace smlouvy prostřednictvím NEN“, přičemž navrhovatel nesouhlasí s tím, že dokument, který jednoznačně hovoří o komunikaci mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem v tzv. blokační lhůtě, není podkladem pro rozhodnutí ve věci, ač navrhovatel žádal o vydání předběžného opatření v podobě zákazu uzavření smlouvy. Dále navrhovatel poukazuje na to, že součástí správního spisu nejsou okolnosti svědčící o uzavírání smluv, jejichž předmětem plnění jsou plnění, která byla předmětem zadávacího řízení.⁸ Navrhovatel upozorňuje, že k uzavření těchto smluv došlo

⁷ <https://uohs.gov.cz/cs/informacni-centrum/vzdaleny-pristup-ke-spisu.html>

⁸ (srov.

https://smlouvy.gov.cz/vyhledavani?publication_date%5Bfrom%5D=&publication_date%5Bto%5D=&subject_name=evitech&subject_box=&subject_idnum=&subject_address=&value_foreign%5Bfrom%5D=&value_foreign%5Bto%5D=&foreign_currency=&contract_id=&party_name=&party_box=&party_idnum=&party_address=&value_no_vat%5Bfrm%5D=&value_no_vat%5Bto%5D=&file_text=&version_id=&contr_num=&sign_date%5Bfrom%5D=&sign_date%5Bto%5D=

již dne 15. 2. 2024, přičemž smlouvy měly být uzavřeny ve výjimečném režimu, a to v jednacím řízení bez uveřejnění, o zákonnosti jeho vedení pak navrhovatel vyslovuje pochybnost. V této souvislosti navrhovatel dále odkazuje na § 51 odst. 4 zákona, ze kterého vyplývá zákaz paralelního vedení zadávacích řízení s obdobným předmětem plnění, který je dle navrhovatele zadavatelem porušován. Dále navrhovatel poukazuje na to, že „[n]ezbytnost úplného posouzení spisového materiálu je klíčová i z hlediska vůbec vyhodnocení a posouzení rozhodnutí o výběru dodavatele, zdali byly splněny i předpoklady pro výběr dodavatele.“

55. Navrhovatel tedy zastává názor, „(...) že jsou porušována jeho elementární procesní práva coby účastníka řízení, pokud se zcela přechází dokumenty rozhodné pro vydání rozhodnutí ve věci týkající se navíc petitů jim podaného Přezkumného návrhu (vydání předběžného opatření zakazu uzavření smlouva/zrušení zadávacího řízení). Konstantní soudní judikatura je v tomto ohledu přitom jednoznačná, když uvádí: »Zásadám spravedlivého procesu, jak vyplývají z Listiny (čl. 36 odst. 1 LPS), je nutno rozumět tak, že ve spojení s obecným procesním předpisem v řízení před správním orgánem musí být dána jeho účastníkovi možnost vyjádřit se nejen k provedeným důkazům a k věci samé, ale také navrhnout důkazy, jejichž provedení pro prokázání svých tvrzení pokládá za potřebné; tomuto procesnímu právu účastníka odpovídá povinnost správního orgánu nejen o vznesených návrzích rozhodnout, ale pokud jim nevyhoví, také ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl.« (viz nálezn Ústavního soudu, sp.zn. III. ÚS 58/2000)“.
56. Navrhovatel má rovněž za to, že by měl Úřad přistoupit ke zrušení zadávacího řízení v souladu s § 263 odst. 4 zákona ve znění před účinností novely, neboť se domnívá, že zadavatel Úřadu neposkytl kompletní dokumentaci o zadávacím řízení. Navrhovatel k danému uvádí následující: „Konkrétně lze poukázat na to, že součástí spisu s největší pravděpodobností a s ohledem na odepření celého spisového materiálu nejsou zejména následující dokumenty:
- Komunikace s Odborem hlavního architekta ohledně vyřešení nesouladu s aktuálně poptávanou architekturou, SLA, datovými sklady, požadovanými službami cloud computingu a dalšími podstatnými změnami v architektuře oproti těm schváleným Odborem hlavního architekta 15.11.2022.
 - Archivace komunikace mezi Zadavatelem a Navrhovatelem není kompletní. Chybí záznamy, které výhradně přes NEN zpracovávala původní právní kancelář Zadavatele, Rowan & Legal, a také komunikace, která mezi Zadavatelem a dodavatelem proběhla v prosinci 2023 také přes NEN. Úřadu by tato měla být zpřístupněna tato dokumentace k průběhu Zadávacího řízení přístup dodavatele k tomuto řízení z hlediska vypořádání námitek Navrhovatele.
 - Archivní záznamy komunikace mezi Zadavatelem a Navrhovatelem nejsou kompletní. V Zadavatelem zpřístupněné dokumentaci není podle výčtu v záznamu do spisu poskytnutém Úřadu dne 29.2.2024 zahrnuta komunikace, která byla původním právním zástupcem zadavatele, společností Rowan & Legal, zpracovávána výhradně přes nástroj NEN, jakož i veškerá komunikace, jež proběhla mezi Zadavatelem a dodavatelem v prosinci 2023, rovněž prostřednictvím NEN. Tyto dokumenty by měly být ÚOHS zpřístupněny, aby mohl provést nezávislé hodnocení průběhu jednacího řízení a postoj dodavatele v této věci.

- *Záznam o hodnocení MNNC vybraného dodavatele, které muselo být realizováno z hlediska naplnění ustanovení § 113 ZZVZ.*
- *Oznámení o zrušení původní architektury NGUP nebo naopak schválení nové architektury Odborem hlavního architekta k systému NGUP.“*

57. Navrhovatel ve vyjádření k podkladům dále v plném rozsahu odkazuje na návrh, přičemž zdůrazňuje námitky týkající se nejednoznačného vymezení zadávacích podmínek ve vztahu k paušálním službám a způsobu jejich započtení do celkové nabídkové ceny, přičemž má za to, že zadavatel se s těmito námitkami nedostatečně vypořádal, když se v rozhodnutí o námitkách nezabýval přílohou částí výzvy k podání nabídek.
58. Dne 12. 3. 2024 bylo Úřadu doručeno sdělení navrhovatele, ve kterém Úřad informoval o tom, že se nedostaví k osobnímu nahlížení do správního spisu v sídle Úřadu dohodnutému na den 13. 3. 2024, neboť má za to, že mu nebude zpřístupněn správní spis v rozsahu rozhodném pro vydání rozhodnutí ve věci.
59. Zadavatel se ve lhůtě stanovené Úřadem ani později k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

V. ZÁVĚRY ÚŘADU

60. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o zadávacím řízení a vyjádření předložených účastníky řízení, a na základě vlastních zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

61. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
62. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se pro účely tohoto zákona zadávacími podmínkami rozumí veškeré zadavatelem stanovené:
1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
 2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
 3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
 4. pravidla pro hodnocení nabídek,
 5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
63. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
64. Podle § 36 odst. 2 zákona zadávací podmínky zadavatel uvede v zadávací dokumentaci anebo je sdělí účastníkům zadávacího řízení při jednání.
65. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

66. Podle § 102 odst. 1 zákona připouští-li to povaha předmětu veřejné zakázky, zadavatel může připustit nebo požadovat předložení variant nabídky, předběžné nabídky nebo řešení; v opačném případě nejsou varianty možné.
67. Podle § 102 odst. 2 zákona zadavatel může připustit nebo požadovat jen takové varianty, které bezprostředně souvisí s předmětem veřejné zakázky.
68. Podle § 102 odst. 3 zákona pokud jsou varianty připuštěny nebo požadovány, uvede zadavatel v zadávací dokumentaci minimální technické podmínky, které musí varianty splňovat, a jednoznačné požadavky na jejich předložení.
69. Podle § 102 odst. 4 zákona v případě připuštění variant je zadavatel povinen stanovit taková kritéria hodnocení, jejichž prostřednictvím je možné hodnotit jak nabídky s variantami, tak nabídky, které varianty neobsahují.
70. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel“).
71. Podle § 242 odst. 4 zákona pokud je v zadávacím řízení stanovena lhůta pro podání nabídek, musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení této lhůty; v případě jednacího řízení s uveřejněním musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení lhůty pro podání předběžných nabídek.
72. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
73. Podle § 245 odst. 2 zákona, pokud zadavatel neshledá důvody pro vyhovění, námitky rozhodnutím odmítne. Za odmítnutí se považuje i částečné vyhovění námitkám nebo provedení jiného opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel v námitkách domáhal. Provede-li zadavatel jiné opatření k nápravě, než kterého se stěžovatel domáhá, je stěžovatel oprávněn podat nové námitky i proti takovému opatření k nápravě.
74. Podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona zadavatel nesmí uzavřít smlouvu s dodavatelem ve lhůtě 60 dnů ode dne zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, pokud byl návrh na zahájení řízení podán včas; zadavatel však může i v této lhůtě smlouvu uzavřít, pokud Úřad návrh zamítl nebo bylo správné řízení vedené o návrhu zastaveno a takové rozhodnutí nabylo právní moci.
75. Podle § 260 odst. 1 zákona⁹, Úřad vyloučí z nahlížení do spisu dokumentaci o zadávacím řízení, s výjimkou těch listin, které slouží nebo mají sloužit jako důkaz. Nepožizuje-li zadavatel dokumentaci o zadávacím řízení, považují se za dokumentaci o zadávacím řízení pro účely věty první i dokumenty obdobného obsahu vztahující se k postupu zadavatele, který je předmětem doзору.

⁹ Pro odstranění pochybností Úřad opakuje, že na procesní postup Úřadu v tomto správním řízení je nutno aplikovat znění zákona o zadávání veřejných zakázek účinné od 16. 7. 2023, neboť správné řízení bylo zahájeno dne 12. 2. 2024, tj. po nabytí účinnosti novely zákona – viz poznámka pod čarou č. 1.

76. Podle § 260 odst. 2 zákona Úřad vždy pořídí seznam jednotlivých dokumentů, které jsou vyloučeny z nahlížení do spisu podle odstavce 1. Tento seznam Úřad zpřístupní účastníkům řízení při nahlížení do spisu.
77. Podle § 263 odst. 3 zákona stanoví-li zadavatel zadávací podmínky v rozporu s tímto zákonem, Úřad uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení. Stanoví-li zadavatel zadávací podmínky v zadávacím řízení, kterým zavedl dynamický nákupní systém, v rozporu s tímto zákonem, Úřad zakáže zadavateli zadávat v tomto dynamickém nákupním systému veřejné zakázky. Vyhradil-li si v zadávací dokumentaci zadavatel možnost jednacích řízení bez uveřejnění v rozporu s § 66 nebo změnu závazku v rozporu s § 100, uloží Úřad nápravné opatření spočívající v zákazu uplatnění takové výhrady, pokud to postačuje k provedení nápravy.
78. Podle § 263 odst. 4 zákona nezašle-li zadavatel v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před uzavřením smlouvy Úřadu podle § 252 odst. 1 nebo § 254 odst. 5 zákona dokumentaci o zadávacím řízení ve stanovených lhůtách, a to ani v dodatečné lhůtě 5 pracovních dní stanovené Úřadem, Úřad může uložit nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení.
79. Podle § 263 odst. 5 zákona je-li rozhodnutí o námitkách, jímž byly námitky odmítnuty, učiněné v rozporu s § 245 odst. 3 nebo je-li odůvodnění rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost nebo pro nedostatek důvodů, může Úřad uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách; v takovém případě platí, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Tyto nové námitky nemůže zadavatel odmítnout jako opožděné.
80. Podle § 265 zákona platí, že Úřad návrh zamítne, pokud
- a) nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření,
 - b) návrh nebyl podán oprávněnou osobou, nebo
 - c) návrh nesměřuje proti postupu, který je zadavatel povinen dodržovat podle tohoto zákona.

Zjištěné skutečnosti

81. Bod 2. „Předmět veřejné zakázky a doba plnění veřejné zakázky“ výzvy k podání nabídek stanoví, že předmětem veřejné zakázky je vytvoření nového informačního systému NGÚP a zajištění provozu, podpory a rozvoje vytvořeného informačního systému. Předmětem veřejné zakázky je zejména a) vytvoření NGÚP včetně zajištění potřebné HW a SW infrastruktury a služeb pilotního provozu, b) poskytování dalších služeb k NGÚP, tj. služby servisu aplikace, služby rozvoje aplikace, služby provozu informačního systému a dalších odborných služeb. Bližší technická specifikace předmětu veřejné zakázky je uvedena v technické specifikaci NGÚP připravené pro účely zadávacího řízení, která tvoří přílohu č. 4 výzvy k podání nabídek.
82. Bod 5. „Způsob podání nabídek a informace o tom, v jakém jazyce mohou být podány“ výzvy k podání nabídek mj. stanoví, že zadavatel požaduje, aby byla nabídka zpracována v souladu se zadávací dokumentací a aby obsahovala veškeré dokumenty v doporučeném řazení.

Nabídka má obsahovat následující dokumenty a součásti, jejichž formální řazení zadavatel doporučuje takto: krycí list nabídky obsahující identifikační údaje dodavatele (dodavatelů v případě společné účasti více dodavatelů), obsah nabídky, návrh řešení ve struktuře uvedené v příloze č. 5 této výzvy, rozpočet pro určení nabídkové ceny, návrh realizace funkcionalit sběru připomínek (zpracovaný pro účely hodnocení), návrh implementační smlouvy včetně všech příloh (v návrhu smlouvy včetně všech příloh budou dodavatelem doplněny pouze údaje na barevně označených místech), návrh servisní smlouvy včetně všech příloh (v návrhu smlouvy včetně všech příloh budou dodavatelem doplněny pouze údaje na barevně označených místech), návrh smlouvy na hardware včetně všech příloh (v návrhu smlouvy včetně všech příloh budou dodavatelem doplněny pouze údaje na barevně označených místech), případné další údaje či doklady, které jsou součástí nabídky.

83. Bod 9. „Pravidla pro hodnocení nabídek podle § 115 Zákona“ výzvy k podání nabídek mj. stanoví, že hodnocení nabídek bude v souladu s § 114 odst. 1 zákona provedeno podle jejich ekonomické výhodnosti. Ekonomická výhodnost bude v souladu s § 114 odst. 2 zákona hodnocena podle nejvýhodnějšího poměru nabídkové ceny a kvality, přičemž nabídková cena představuje hodnotící kritérium s váhou 70 % a kvalita návrhu realizace funkcionalit sběru připomínek představuje hodnotící kritérium s váhou 30 %.
84. Přílohu č. 3 výzvy k podání nabídek tvoří formulář pro zpracování nabídkové ceny, kde je definována celková nabídková cena, která musí být *»pro účely hodnocení(...) zpracována v Kč jako cena nejvýše přípustná za jednotlivé předměty plnění veřejné zakázky dle této přílohy. Součástí celkové nabídkové ceny pro účely hodnocení jsou veškeré práce, dodávky, poplatky a náklady poskytovatele nezbytné pro řádné a úplné provedení předmětu veřejné zakázky, o kterých poskytovatel podle svých odborných znalostí musel a měl vědět, že jsou pro řádné plnění předmětu veřejné zakázky nezbytné. Celková nabídková cena pro účely hodnocení bude tvořena součtem položek ve sloupci „Cena v Kč bez DPH za počet jednotek“ dle této přílohy. Účastníci jsou povinni řádně vyplnit a ocenit všechny položky uvedené v této příloze. Objednatel výslovně upozorňuje, že kontrola správnosti vkládaných údajů a výpočtu celkové nabídkové ceny pro účely hodnocení i jejich dílčích složek v této příloze je součástí výlučné odpovědnosti poskytovatele za správnost nabídky.«*
85. Příloha č. 3 výzvy k podání nabídek dále obsahuje tabulku (určenou k vyplnění dodavateli, a to doplněním údajů o nabídkové ceně do sedmého až desátého sloupce) skládající se z položek představujících jednotlivá dílčí plnění dle smlouvy implementační, servisní nebo smlouvy na hardware. U každé položky je obsažena jednotka, počet požadovaných jednotek a cena za jednotku položky, přičemž pro výpočet celkové nabídkové ceny je rozhodující sloupeček „Cena v Kč bez DPH za počet jednotek“. Celkovou nabídkovou cenu tvoří prostý součet cen za jednotlivé položky, tzn. nabídková cena je tvořena součtem cen za požadovaný počet jednotek u každé položky. Do celkové nabídkové ceny jsou započítány mj. i paušální služby, které jsou dvojího typu. Paušální služby v počtu 24 měsíčních jednotek poskytované na základě implementační smlouvy (viz řádek č. 21 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“) a paušální služby v počtu 60 měsíčních jednotek poskytované na základě servisní smlouvy (viz řádek pod řádkem č. 21 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“). Další služby, které jsou započítávány do celkové nabídkové ceny, jsou mj. služby na objednávku, které jsou také poskytovány na základě obou smluv. Služby na objednávku na základě implementační smlouvy jsou naceňovány v počtu

1 000 MD (viz řádek č. 19 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“) a služby na objednávku poskytované na základě servisní smlouvy jsou naceňovány v počtu 3 000 MD (viz pátý řádek pod řádkem č. 19 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“). Pro ilustraci Úřad níže přikládá tabulku, která je součástí přílohy č. 3 výzvy k podání nabídek.

Smlouva	Fáze	Dílčí část díla	Předmět plnění	Jednotka	Počet jednotek	Cena za jednotku položky (v Kč bez DPH)	Cena v Kč bez DPH za počet jednotek	DPH v sazbě 21 % v Kč	Cena v Kč vč. DPH za počet jednotek
SMLOUVA O IMPLEMENTAČNÍM PROJEKTU, VÝVOJI A IMPLEMENTACI NÁRODNÍHO GEOPORTÁLU ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	Fáze I: Vývoj a implementace		Vyhotovení Implementačního projektu (Cena za tuto položku nesmí činit více než 20 % součtu cen za Dílčí částí díla 1 až 18)	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		2	Dodání licencí k SS/OSS na prostředí	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		3	Vytvoření aplikačního prostředí na hardware	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		4	Vývojová fáze	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		5	Uvedení Systému do pilotního provozu	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		6	Školení	ks	2		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		7	Předání finální verze Dokumentace	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		8	Integrace a naplnění (migrace) referenčních Databází	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	Fáze II: Komponenty a funkcionality po provedení Fáze I	9	Komponenta správa datových specifikací	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		10	API rozhraní	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		11	Developer webový portál	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		12	Rozhraní na IS DMVS	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		13	Odkazová dlaždice na Portálu občana	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		14	Funkcionality pro agendu územně analytických podkladů, zprovoznění ETL a centrální databáze ÚAP v Systému	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		15	Rozhraní na INSPIRE	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		16	Datová analytika	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		17	Poskytování opendat	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
		18	Uvedení Systému do ostrého provozu	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	n/a	19	Služby na objednávku	MD	1000		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	n/a	20	Navýšení licence spisové služby	uživatel	100		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	n/a	21	Paušální služby	měsíc	24		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
SMLOUVA O ÚDRŽBĚ, PODPĚRE A ROZVOJI NÁRODNÍHO GEOPORTÁLU ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	n/a	n/a	Paušální služby	měsíc	60		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	n/a	n/a	Navýšení licencí k Service Desk	řešitel (Cal)	20		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	n/a	n/a	Služby na objednávku	MD	3000		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
	n/a	n/a	Služba exitu	MD	500		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
SMLOUVA NA DODÁVKU HARDWARE INFRASTRUKTURY NÁRODNÍHO GEOPORTÁLU ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ	n/a	n/a	Cena zařízení pro obě Lokality plnění	ks	1		0.00 Kč	0.00 Kč	0.00 Kč
CELKOVÁ NABÍDKOVÁ CENA PRO ÚČELY HODNOCENÍ									0.00 Kč
CELKOVÁ NABÍDKOVÁ CENA (VČETNĚ DPH)									0.00 Kč

86. Podle bodu 1.1.48 implementační smlouvy má pojem „paušální služby“ význam služeb ve smyslu článku 22. 6 implementační smlouvy a za podmínek v ní stanovených.
87. Bod 8.3.1 implementační smlouvy stanoví, že »[c]ena za poskytnutí Paušálních služeb je stanovena částkou zahrnující veškeré plnění obsažené v Paušálních službách ve výši dle **Přílohy č. 2** za jeden (1) měsíc („Cena paušálních služeb“). Cena paušálních služeb bude

Objednatelem¹⁰ hrazena pouze v případě, že v době trvání Záruční doby není účinná Servisní smlouva nebo závazek založený Servisní smlouvou zanikne, a to za měsíce, v nichž byly Paušální služby skutečně poskytovány. Pokud doba poskytování Paušálních služeb nezačíná či nekončí prvním, resp. posledním dnem měsíce, bude platba Ceny paušálních služeb za příslušný měsíc snížena o alikvotní část.»

88. Záruční doba je definována v článku 22.1 implementační smlouvy, který stanoví: *»Poskytovatel¹¹ poskytuje Objednateli záruku za jakost všech plnění této Smlouvy a všech jejích částí, tj. pro každou Dílčí část díla a výstupů Služeb na objednávku, v délce trvání minimálně dvou (2) let ode dne provedení a akceptace daného výstupu; záruka za jakost všech plnění však bude trvat až do uplynutí dvou (2) let od okamžiku provedení Díla jako celku (tj. od akceptace posledního výstupu dle této Smlouvy) („Záruční doba“).«*
89. Podle článku 22.3 implementační smlouvy *„[p]oskytovatel odpovídá za vady zjevné, skryté i právní, které má plnění v době jeho provedení, a dále za ty, které se na něm vyskytnou v Záruční době, a zavazuje se, vedle dalších nároků Objednatele, je bezplatně odstranit. Strany pro zamezení pochybnostem prohlašují, že po dobu trvání Servisní smlouvy a dobu poskytování paušálních služeb budou vady odstraňovány v rámci paušálních služeb za podmínek dle SLA¹² (jak jsou tyto pojmy definované v Servisní smlouvě).“*
90. Článek 22.6 implementační smlouvy stanoví: *„V případě, že v době trvání Záruční doby není účinná Servisní smlouva nebo závazek založený Servisní smlouvou zanikne, zavazuje se Poskytovatel odstranit jednotlivé vady ve lhůtách uvedených v tabulce níže. (...)“*
91. Podle bodu 1.1.62 implementační smlouvy má pojem „služby na objednávku“ význam uvedený v článku 5 implementační smlouvy.
92. Podle článku 5.1 implementační smlouvy platí, že služby na objednávku sestávají zejména z následujících činností: provedení dalších částí díla nad rámec Fáze I a Fáze II (například provedení celé či částí Fáze III); pořízení nebo prodloužení doby trvání licencí k standardnímu software pro objednatele; rozvoje; školení nad rámec školení pro dílo; a jakýchkoliv dalších služeb, které objednatel bude za dobu trvání této smlouvy a podle této smlouvy na poskytovateli vyžadovat, např. navýšení licence spisové služby.
93. Podle článku 5.2 implementační smlouvy je poskytovatel povinen objednateli poskytovat služby na objednávku na základě dílčích smluv uzavřených mezi stranami na základě objednávek objednatele odsouhlasených poskytovatelem.
94. Podle článku 5.17 implementační smlouvy *„[p]o dobu trvání smluvního vztahu založeného touto Smlouvou poskytne v rámci Služeb na objednávku Poskytovatel plnění v maximálním rozsahu 1.000 Člověkodů.“*
95. Nedílnou součástí implementační smlouvy je příloha č. 2: Nabídková cena, ve které je obsažena tabulka, do které poskytovatel služeb, se kterým zadavatel implementační smlouvu

¹⁰ Zadavatelem – pozn. Úřadu

¹¹ Dodavatel vybraný zadavatelem v rámci zadávacího řízení na veřejnou zakázku, který se zadavatelem uzavře jednotlivé smlouvy na veřejnou zakázku, na jejichž základě bude zadavateli poskytovat služby tvořící předmět plnění veřejné zakázky – pozn. Úřadu

¹² „SLA“ znamená úroveň kvality paušálních služeb dle servisní smlouvy (viz definice obsažená v bodu 1.1.67 servisní smlouvy) – pozn. Úřadu

uzavře, vyplní ceny za jednotlivé dílčí části díla, přičemž řádek č. 19 tvoří služby na objednávku v počtu 1000 MD¹³ a řádek č. 21 tvoří paušální služby v počtu 24 měsíčních jednotek.

96. Nedílnou součástí implementační smlouvy je dále příloha č. 3: Harmonogram obsahující termíny, ve kterých je poskytovatel povinen poskytovat plnění implementační smlouvy. V této příloze jsou definovány určité milníky, tj. nejzazší termíny pro dodání plnění, přičemž všechny uvedené milníky se odvíjejí od milníku T představujícího okamžik uzavření implementační smlouvy. Řádek č. 21 tabulky obsažené v cit. příloze vyjadřuje poskytování služeb podpory, rozvoje a provozu systému, které budou poskytovány od okamžiku definovaného jako milník E, který je v tabulce definován jako T2 + 15 dnů, přičemž milník T2 je v tabulce zapsán jako T + 4 měsíce. Pokud milník T odpovídá okamžiku uzavření smlouvy, lze milník E rovněž zapsat jako okamžik uzavření smlouvy + 4 měsíce + 15 dnů (milník E = T2 + 15 dnů = T + 4 měsíce + 15 dnů).
97. Bod D preambule servisní smlouvy stanoví: *»Současně s uzavřením této Smlouvy byla mezi Objednatel a Poskytovatelem uzavřena smlouva o implementačním projektu, vývoji a implementaci Národního geoportálu územního plánování, na základě níž se Poskytovatel zavázal pro Objednatele v souladu se Zadávací dokumentací a Technickou specifikací dané smlouvy provést vývoj, instalaci, integraci a implementaci Systému („Smlouva o dílo“), a smlouva na dodávku hardware, na základě níž se Poskytovatel zavázal dodat Objednateli v souladu se zadávací dokumentací hardware („Smlouva na hardware“).«*
98. Bod 1.1.47 servisní smlouvy stanoví, že pojem paušální služby znamená služby ve smyslu článku 5.1 v souladu s touto smlouvou a za podmínek v ní stanovených, včetně aktualizací, poskytované za podmínek dle SLA¹⁴ ustanovení této smlouvy.
99. Bod 1.1.70 servisní smlouvy stanoví, že pojem služby na objednávku pro účely servisní smlouvy znamená *„Služby exitu, Rozvoje a dále podobné služby jako Paušální služby, které jsou však poskytované nad rámec Paušálních služeb, poskytnuté/poskytované na základě a v souladu s jednotlivými Dílčími smlouvami, zahrnující zejména Školení a konzultace, podporu a údržbu nad rámec Paušálních služeb a jiné činnosti, které nejsou součástí Paušálních služeb;“*.
100. Dle článku 5.1 servisní smlouvy *„[p]aušální služby sestávají z činností uvedených v tomto Článku 5, které je Poskytovatel povinen poskytovat po dobu trvání této Smlouvy, a to ode dne provedení (akceptace) příslušné Dílčí části díla dle Smlouvy o dílo (v alikvotní části aplikovatelné na Systém, je-li to možné, až do provedení Díla dle Smlouvy o dílo jako celku, kdy budou Paušální služby prováděny v plném rozsahu). Činnosti spadající do Paušálních služeb zahrnují: a) Řízení a zajištění Dostupnosti a provozní monitoring Systému; b) Správa aktiv a konfigurací; c) služba Servisu; d) Zálohování a obnova; a e) služba Service Desku.“*
101. Činnosti spadající do paušálních služeb je mj. služba „Servis“, která je zadavateli poskytována v souladu s článkem 5.4 servisní smlouvy, kdy *„[p]oskytovatel je povinen v rámci poskytování Paušálních služeb ve smyslu Článku 5.1, tj. v rámci lokalizace a odstraňování Incidentů, zejména zajišťovat dodání Řešení a dodržení Reakční doby a Doby vyřešení odpovídající kategorii vzniklého Incidentu ve smyslu tří (3) níže vymezených kategorií vzniklých na/v*

¹³ Man-day, člověkodén – čas odpovídající vykonané práci průměrného pracovníka za pracovní den – pozn. Úřadu

¹⁴ „SLA“ znamená úroveň kvality paušálních služeb dle servisní smlouvy (viz definice obsažená v bodu 1.1.67 servisní smlouvy) – pozn. Úřadu

Systému s cílem udržovat Systém v řádném provozním stavu tak, aby byla dodržována jeho požadovaná Dostupnost a bylo minimalizováno riziko ohrožení dodávky služeb Systému, jeho funkcionality, integrity, důvěrnosti a dostupnosti dat v něm uchovávaných.“

102. Bod 1.1.27 servisní smlouvy definuje pro účely této smlouvy pojem „incident“, který *„představuje neplánované přerušování fungování Systému či jakýchkoli jeho částí, omezení kvality fungování Systému, anebo jakoukoliv prokazatelnou nefunkčnost Systému. Incident se projevuje zejména selháním oproti funkčnosti a funkcionalitě specifikované ve Specifikaci Systému anebo obvyklé pro Systém v jeho aktuální verzi. Dále se Incidentem myslí jakýkoliv případ, kdy se Systém nechová v souladu se Specifikací Systému anebo obvyklé pro Systém v jeho aktuální verzi, či jakýkoliv případ včetně Výpadku, a to vše bez ohledu na to, zda jde o vadu, či nikoliv. (...).“*
103. Podle článku 8.1 servisní smlouvy platí, že služby na objednávku sestávají zejména z následujících činností: služby exitu; rozvoj; služby, které jsou poskytované nad rámec paušálních služeb; školení dle požadavků objednatele, konzultační služby, reporting a jednorázové analýzy nad rámec paušálních služeb; aktualizace systému způsobené změnami příslušných obecně závazných právních předpisů (legislativní update); vytvoření prostředí pro běh ostatních aplikací na sdílené infrastruktuře systému; komunikace s třetími osobami provozujícími či poskytujícími služby údržby informačním systémům napojeným na systém, které nejsou poddodavateli, v rozsahu dle potřeb objednatele; a jakýchkoli dalších služeb, které objednatel bude za dobu trvání této smlouvy podle této smlouvy na poskytovateli vyžadovat.
104. Podle čl. 8.20 servisní smlouvy platí, že *„[p]o dobu trvání smluvního vztahu založeného touto Smlouvou poskytne v rámci Služeb na objednávku Poskytovatel plnění v maximálním rozsahu 3.000 Člověkodnů.“*
105. Dle článku 9.1 servisní smlouvy *»[c]ena za poskytování Paušálních služeb je stanovena částkou zahrnující veškeré plnění obsažené v Paušálních službách ve výši dle **Přílohy č. 1** za jeden (1) měsíc („Cena paušálních služeb“) jako součet jednotlivých dílčích cen Paušálních služeb v závislosti na režimu jejich poskytování za daný měsíc. Cena paušálních služeb bude Objednatelem hrazena od data akceptace milníku D uvedeného v harmonogramu Smlouvy o dílo. Cena paušálních služeb bude Objednatelem hrazena pouze za měsíce, v nichž byly Paušální služby skutečně poskytovány. Pokud doba poskytování Paušálních služeb nezačíná či nekončí prvním, resp. posledním dnem měsíce, bude platba Ceny paušálních služeb za příslušný měsíc snížena o alikvotní část. Cena paušálních služeb se skládá z jednotlivých částí ve smyslu a v souladu s **Přílohou č. 1**. Dojde-li k ukončení jednotlivé Paušální služby či částečnému ukončení této Smlouvy, bude Objednatel povinen hradit Poskytovateli pouze tu část Ceny paušálních služeb dle **Přílohy č. 1**, která odpovídá nadále poskytovaným Paušálním službám či neukončené části této Smlouvy. Pro vyloučení pochybností platí, že Poskytovateli za ukončenou Paušální službu nenáleží odměna.«*
106. Trvání a ukončení servisní smlouvy je upraveno v článku 24.1 této smlouvy, který stanoví, že smlouva je uzavřena na dobu uvedenou v harmonogramu, kterým se rozumí harmonogram plnění uvedený v příloze č. 2 servisní smlouvy.
107. Dle článku 35.1 servisní smlouvy nabývá tato smlouva platnosti dnem jejího podpisu poslední stranou a účinnosti dnem stanoveným ve článku 24.1 této smlouvy, nejdříve však dnem jejího

uveřejnění v registru smluv ve smyslu zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění pozdějších předpisů.

108. Nedílnou součástí servisní smlouvy je příloha č. 1: Nabídková cena, ve které je obsažena tabulka, do níž poskytovatel služeb, se kterým zadavatel servisní smlouvu uzavře, vyplní ceny za jednotlivé plnění poskytované na základě servisní smlouvy, přičemž první čtyři řádky tabulky tvoří činnosti spadající pod pojem paušálních služeb dle servisní smlouvy, kdy mají být tyto činnosti oceněny v počtu 60 měsíčních jednotek. Následující řádek tabulky obsažené v příloze č. 1 servisní smlouvy představuje prostý součet položkových cen za činnosti spadající pod paušální služby (viz řádky 1 – 4 cit. tabulky). Řádek č. 6 cit. tabulky tvoří služby na objednávku v počtu 3 000 MD.
109. Nedílnou součástí servisní smlouvy je rovněž příloha č. 2: Harmonogram, dle kterého je trvání servisní smlouvy vyjádřeno následovně: „*Milník E dle Smlouvy o dílo (položka č. 21 Přílohy č. 3 Smlouvy o dílo) + 60 měsíců*“.
110. Ve vysvětlení zadávací dokumentace č. 11 ze dne 22. 1. 2024 poskytnutém na žádost účastníka zadávacího řízení ze dne 18. 1. 2024 je uveden dotaz: *»V rámci soutěžního dialogu přistoupil Zadavatel k doplnění možnosti objednat si až 24 měsíců Paušálních služeb v rámci Implementační smlouvy kvůli pokrytí případu, že by nemohl uzavřít s Poskytovatelem Servisní smlouvu, která dané Paušální služby za normálních okolností plně pokrývá. Ze strany Zadavatele bylo uvedeno, že se tedy jedná o volitelnou položku, kterou Zadavatel standardně nemá v úmyslu využít, pokud mu něco nebude bránit uzavřít Servisní smlouvu. V příloze číslo 3 (Formulář pro zpracování nabídkové ceny) je nicméně položka číslo 21 (tedy Paušální služby v rozsahu 24 měsíců dodávané v rámci Smlouvy o implementačním projektu) započítaná do celkové hodnoty nabídky zároveň s položkou Paušální služba v rozsahu 60 měsíců dodávané podle Smlouvy o údržbě, podpoře a rozvoji. Chápe Uchazeč správně, že položka číslo 21 by reálně neměla být čerpaná zároveň s Paušální službou dle servisní smlouvy a tedy by položka číslo 21 neměla být součástí Celkové nabídkové ceny pro účely hodnocení, protože by se jednalo o duplicitní započítání, a tedy by v součtu v dané buňce (K33) měl být vzorec „=SUMA(I7:I32)“ upraven do podoby „=SUMA(I7:I32)-I27“? «*

K citovanému dotazu uvedl zadavatel následující: *„Do celkové nabídkové ceny pro účely hodnocení bude započtena hodnota uvedená dodavatelem jak v položce č. 21 (Paušální služby v rozsahu 24 měsíců dodávané v rámci Smlouvy o implementačním projektu, vývoji a implementaci Národního geoportálu územního plánování), tak i hodnota uvedená dodavatelem u položky Paušální služby v rozsahu 60 měsíců dodávané v rámci Smlouvy o údržbě, podpoře a rozvoji Národního geoportálu územního plánování. Příloha č. 3 – „Formulář pro zpracování nabídkové ceny“ je tedy v aktuální podobě zpracována a nastavena správně, když do celkové nabídkové ceny pro účely hodnocení započítává obě hodnoty, i když je zřejmé, že k využití paušálních služeb bude docházet alternativně buď podle Smlouvy o implementačním projektu, vývoji a implementaci Národního geoportálu územního plánování, nebo podle Smlouvy o údržbě, podpoře a rozvoji Národního geoportálu územního plánování.“*

Právní posouzení

Přípustnost návrhu

111. Jelikož zadavatel ve svém vyjádření k návrhu formuloval své přesvědčení, že navrhovateli nelze přiznat právní zájem k podání opravných prostředků (námitek a návrhu), neboť svým postupem zneužívá svá práva přiznávaná mu zákonem, když opožděně využil institutu námitek podle zákona, ačkoliv měl možnost tvrzená pochybení se zadavatelem projednat již dříve v průběhu soutěžního dialogu, přistoupil Úřad nejprve k posouzení této otázky.
112. Legitimace k podání námitek, resp. návrhu je upravena v § 241 zákona, který stanoví, že námítka může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním podlimitní nebo nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona hrozí nebo vznikla újma.
113. Úřad s odkazem na svou rozhodovací praxi, konkrétně rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-07479/2022/161 ze dne 12. 4. 2022 vydané v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-R0020/2022/VZ, rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-17549/2022/500 ze dne 25. 5. 2022 vydané v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0208/2021/VZ nebo rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-37007/2022/163 ze dne 1. 11. 2022 vydané v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. ÚOHS-R0119/2022/VZ, obecně uvádí, že aktivní legitimace k podání návrhu se odvíjí od legitimace k podání námitek, přičemž podmínky aktivní legitimace k podání námitek plynou z § 241 odst. 1 zákona. Musí se jednat o dodavatele ve smyslu § 5 zákona a tento musí zároveň specifikovat újmu, která mu postupem zadavatele hrozí či vznikla. Jinak řečeno, podmínkou aktivní legitimace je postavení dodavatele a přinejmenším hrozba újmy v kauzální souvislosti s pochybením zadavatele. V posuzovaném případě je pak nutno v daném kontextu zohlednit skutečnost, že zadání veřejné zakázky probíhá v zadávacím řízení se soutěžním dialogem.
114. Úřad v obecnosti konstatuje, že řízení se soutěžním dialogem probíhá standardně ve třech fázích. První fází je zahájení zadávacího řízení – de facto výzva k podání žádostí o účast neomezenému okruhu dodavatelů, podávání žádostí o účast a posouzení kvalifikace. V druhé fázi zadavatel po případném snížení počtu účastníků zadávacího řízení podle § 111 zákona (pokud toto bylo zadavatelem vyhrazeno) vyzývá kvalifikované účastníky, tj. účastníky, kteří prokázali splnění kvalifikace, k účasti v soutěžním dialogu, tedy k jednáním, jejichž účelem je nalezení vhodného způsobu řešení veřejné zakázky. Po ukončení vlastního soutěžního dialogu (druhé fáze) pak zadavatel vyzývá doposud nevyložené účastníky k podání nabídek a dále činí navazující úkony směřující k ukončení zadávacího řízení (třetí fáze). Je tedy nutno akcentovat, že třetí fáze se mohou účastnit pouze dodavatelé, kteří se účastnili jednání se zadavatelem. V posuzovaném případě je z dokumentace o zadávacím řízení zřejmé, že ve druhé fázi zadávacího řízení probíhala jednání s dodavateli, která směřovala k finalizaci zadávacích podmínek, tj. měla za cíl co nejvhodnějším způsobem formulovat zejména technické podmínky a smluvní podmínky pro proces zhotovení informačního systému NGÚP pro zadavatele a zajištění jeho podpory, provozu a rozvoje. Pokud jde o postavení navrhovatele, tento uspěl v první fázi zadávacího řízení, tj. po prokázání kvalifikace a omezení počtu účastníků zadávacího řízení se stal účastníkem druhé fáze zadávacího řízení, ve které probíhalo formování/upřesňování zadání a účastnil se téměř všech jednání se zadavatelem. Výsledkem

této jednací fáze bylo v posuzovaném případě zpracování finální dokumentace, se kterou zadavatel seznámil dodavatele dne 5. 1. 2024, kdy jim odeslal výzvu k podání nabídek, jejímiž přílohami byla mj. technická specifikace a smluvní dokumentace. Jelikož byl navrhovatel účasten druhé fáze až do jejího závěru a obdržel výzvu k podání nabídek, je evidentní, že mu svědčí aktivní legitimace k podání námitek proti zadávacím podmínkám (obsaženým ve výzvě k podání nabídek a jejích přílohách) zadávacího řízení.

115. V daném případě není pochyb o tom, že navrhovatel je dodavatelem působícím na relevantním trhu, přičemž jeho podnikání souvisí s plněním, které je v rámci veřejné zakázky poptáváno, a tento dodavatel je poskytuje (resp. může jej poskytovat). Ostatně tato skutečnost není a ani nemůže být sporná ani mezi účastníky správního řízení, neboť z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že zadavatel v rámci soutěžního dialogu vedl jednání mj. s navrhovatelem jakožto s potenciálním dodavatelem veřejné zakázky. Druhým předpokladem aktivní legitimace k podání návrhu je skutečnost, že dodavateli postupem zadavatele souvisejícím se zadáním veřejné zakázky hrozí nebo vznikla újma. Navrhovatel ve vztahu k hrozící či vzniklé újmě v návrhu uvedl, že mu újma vznikla stanovením nezákonných zadávacích podmínek zadavatelem, neboť mu tyto znemožnily podání řádné nabídky v zadávacím řízení.
116. V posuzované věci Úřad shrnuje, že navrhovatel je dodavatelem, který by byl (přinejmenším v teoretické rovině) schopen dodat předmět plnění veřejné zakázky, přičemž jeho návrh se opírá o tvrzení újmy, která mu stanovením zadávacích podmínek v rozporu se zákonem hypoteticky vzniknout mohla. Tato újma je spjata s tvrzenými nedostatky zadávacích podmínek, které navrhovateli potenciálně mohly znemožnit podání nabídky, což mělo za následek nepodání nabídky v zadávacím řízení navrhovatelem, což mu znemožnilo usilovat o to, aby se stal vybraným dodavatelem a dosáhl tak profitu spojeného s plněním veřejné zakázky. Lze tudíž uzavřít, že navrhovatel je v posuzované věci aktivně legitimován k podání návrhu, neboť současně platí, že má postavení dodavatele ve smyslu § 241 odst. 1 zákona, který by byl způsobilý realizovat předmět plnění veřejné zakázky, a postupem zadavatele mu alespoň potenciálně mohla vzniknout újma na jeho právech, když mu mělo být znemožněno podat nabídku do zadávacího řízení, a tedy usilovat o realizaci předmětné veřejné zakázky.
117. Dále se Úřad zabýval tím, zda existují nějaká omezení, pokud jde o podání námitek v řízení se soutěžním dialogem a zda nemohlo dojít ze strany navrhovatele ke zneužití práva na podání námitek.
118. K podání námitek, resp. návrhu v zadávacím řízení se soutěžním dialogem Úřad v obecné rovině uvádí, že cílem zadávacího řízení se soutěžním dialogem je prostřednictvím jednání mezi zadavatelem a účastníky soutěžního dialogu nalézt řešení způsobilá nejlépe splnit potřeby zadavatele. Komentářová literatura k tomu uvádí, že smyslem řízení se soutěžním dialogem je poskytnout zadavatelům flexibilitu, kterou disponují soukromé subjekty a která by jim měla umožnit na základě dialogu s potenciálními dodavateli nalézt nejvhodnější řešení jejich potřeb.¹⁵ Nicméně ačkoliv lze řízení se soutěžním dialogem považovat za značně flexibilní, umožňující dosažení konsenzu na mezi zadavatelem a potenciálními dodavateli ve

¹⁵ K tomu viz. Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-5]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

vztahu k požadovanému řešení potřeby zadavatele, může i v tomto zadávacím řízení vzniknout oprávněná potřeba dodavatele bránit se proti nezákonnému postupu zadavatele podáním námitek, resp. návrhu. Ačkoliv je tedy cílem soutěžního dialogu vytvoření konsensu na zadávacích podmínkách, není zadavatel povinen přistoupit na všechny návrhy dodavatelů, resp. nemusí dojít ke shodě mezi zadavatelem a potenciálními dodavateli ve všech sporných otázkách, což může znamenat například i to, že dodavatel nabude přesvědčení, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu se zákonem, proti čemuž musí mít možnost se bránit, a to i za situace, kdy se k těmto podmínkám mohl již dříve v rámci soutěžního dialogu vyjádřit. Úřad nepopírá, že dodavatelé se v posuzovaném případě podíleli velmi úzce zejména na vytváření smluvní dokumentace a technické specifikace, zadavatel s nimi velmi podrobně prodiskutoval mnohá ustanovení a akceptoval jejich připomínky, nicméně ani tato skutečnost nemůže z pohledu Úřadu znamenat, že by dodavatelům, kteří se účastnili jednací fáze zadávacího řízení, mohlo být odepřeno právo podat námitky proti zadávacím podmínkám. Zákon stanoví, že námitky může dodavatel podat proti jakémukoliv postupu zadavatele souvisejícímu se zadáváním veřejné zakázky nebo se zvláštními postupy podle části šesté zákona, přičemž výslovně některé postupy zadavatele z možnosti podat námitky vyjímá, nicméně v případě řízení se soutěžním dialogem takovou výjimku zákon nestanovil. Úřad proto uzavírá, že v případě zadávacího řízení se soutěžním dialogem je navrhovatel jakožto potenciální dodavatel oprávněn podat námitky, resp. návrh mj. proti zadávacím podmínkám, které byly v rámci soutěžního dialogu diskutovány, za podmínek stanovených zákonem, přičemž ve využití tohoto oprávnění nelze spatřovat zneužití práva. Z časového hlediska je pak třeba připomenout, že lhůta pro podání námitek proti zadávacím podmínkám podle § 242 odst. 4 zákona je lhůtou speciální ve vztahu k obecné patnáctidenní lhůtě počítané od okamžiku, kdy se potenciální stěžovatel o domnělém porušení zákona dozvěděl, která je upravena v odst. 1 téhož ustanovení. Nelze tedy uspět s argumentací, že se navrhovatel o sporných zadávacích podmínkách dozvěděl již dříve (v tomto případě v průběhu jednání v rámci soutěžního dialogu). Úřad nad rámec uvedeného doplňuje, že rozumí pochybnostem zadavatele, který vedl dlouhá jednání s dodavateli v jednací fázi zadávacího řízení a podrobně s nimi prodiskutoval aspekty předmětu plnění a v kooperaci s nimi dotvářel smluvní dokumentaci pro realizaci NGÚP, zda se nejedná o účelové jednání navrhovatele s cílem zmařit realizaci zadávacího řízení. Nicméně v daném případě je zřejmé, že i sám navrhovatel věnoval mnoho času a finančních prostředků, když se podílel na zadávacím řízení, ať už se jednalo o zpracování žádosti o účast nebo o účast osob jednajících jeho jménem v jednací fázi zadávacího řízení, přičemž by bylo s podivem, kdyby neměl zájem „zúročit“ vynaložené prostředky podáním nabídky, tj. zapojit se do soutěže o veřejnou zakázku s možností stát se vybraným dodavatelem.

119. Zadavatel dále poukazuje na to, že navrhovatel podal námitky těsně před uplynutím lhůty pro podání nabídek, což dle zadavatele dokládá jejich účelovost. K tomu Úřad uvádí, že námitky proti zadávacím podmínkám musí být doručeny zadavateli do skončení lhůty pro podání nabídek (srov. § 242 odst. 4 zákona), přičemž v právě šetřeném případě zadavatel stanovil lhůtu pro podání nabídek do 29. 1. 2024 do 10:00 hodin a navrhovatel podal námitky dne 26. 1. 2024. Navrhovatel tedy využil svého zákonného práva k podání námitek proti zadávacím podmínkám a tyto podal ve lhůtě, kterou k tomu zákon stanoví. Zadavatelem prezentované domnělé důvody, jež navrhovatele k podání námitek vedly, přitom nemají na oprávněnost

podání námitek, stejně jako na závěr o existenci aktivní legitimace navrhovatele k jejich podání žádný vliv.

120. Jelikož je v šetřeném případě aktivní legitimace navrhovatele k podání námitek, resp. návrhu dána, není důvod k zamítnutí návrhu podle § 265 písm. b) zákona. Úřad rovněž neshledal důvody pro to, aby mohl návrh označit za obstrukční či účelový. Přistoupí proto dále k věcnému posouzení navrhovatelem napadeného postupu zadavatele v šetřeném zadávacím řízení.

K tvrzení navrhovatele, že rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné

121. S ohledem na tvrzení navrhovatele uvedené v návrhu, že rozhodnutí o námitkách je nepřezkoumatelné ve vztahu k námitkám směřujícím proti požadavkům na formulování nabídkové ceny, nepřipuštění variantních nabídek a proti absenci stanoviska OHA, přistoupil Úřad před samotným věcným přezkumem k posouzení toho, zda rozhodnutí o námitkách ob stojí v testu zákonnosti ve smyslu § 245 odst. 1 zákona, tedy, zda se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v námitkách tvrzeným, a zda je tak rozhodnutí o námitkách přezkoumatelné.
122. Úřad v obecné rovině uvádí, že námitky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona), tedy tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010 – 159), podle které požadavek transparentnosti „(...) není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.“ Tato povinnost zadavatele, dovoditelná již ze samotných zásad zadávání veřejných zakázek, je v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedeným.
123. Z uvedeného lze dovodit, že argumentace zadavatele obsažená v rozhodnutí o námitkách by měla být pokud možno co nejvíce komplexní a měla by reagovat na veškerý podstatný obsah námitek. Úvahy zadavatele musí být přezkoumatelné jak co do důvodů, tak co do srozumitelnosti. Navrhovatel by měl mít po seznámení se s argumentací zadavatele dostatečnou představu, zda a jak jeho otázky byly zodpovězeny a zda jsou vypořádány tak, aby mohl učinit rozhodnutí podat či nepodat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele vedoucí k zahájení správního řízení. Zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí (konkrétním a zpětně přezkoumatelným způsobem) odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisející, resp. lichou.
124. Úřad též odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-01903/2020/323/VVá ze dne 17. 1. 2020, sp. zn. ÚOHS-R0205/2019/VZ, ve kterém předseda Úřadu uvedl: „*Jak jsem již uvedl*

v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0197,0199/2019/VZ-00212/2020/321/TMi ze dne 3. 1. 2020, »povinnost vypořádat všechny námitky nelze chápat tak, že se zadavatel vyjádří ke každé větě, která je součástí námitek vůči zadávací dokumentaci. Podstatou této povinnosti je, aby se zadavatel ke všem námitkám v rámci celého rozhodnutí o námitkách věcně vyjádřil a neopomenul žádnou z námitek. Může tak učinit i komplexním objasněním zadávací dokumentace. Na rozhodnutí o námitkách je proto nutno nazírat jako na jeden celek a vyjádření k jednotlivým námitkám vnímat v kontextu celého rozhodnutí«. (...) Není možné a především není účelné, vyžadovat po zadavateli, aby větu od věty a slovo od slova vypořádával často velmi obsáhle podané námitky zadavatele, pokud mu dá v celkovém kontextu odpovědi na všechny jeho námitky, přičemž vyvrátí nebo potvrdí jeho úmysl zahájit správní řízení. (...) Opakuji tedy, že ač je samozřejmě po zadavateli nutno požadovat vyjádření ke všem navrhovatelovým námitkám, není účelem institutu námitek a rozhodnutí o nich, zahlcovat zadavatele rozsáhlými podáními, na jejichž každou větu by bylo nutné podrobně odpovídat. Takový postup by byl absurdní, zneužitelný a byl by v rozporu jak se smyslem institutu námitek, tak se zásadami zadávání veřejných zakázek.“.

125. Předně k tomu Úřad uvádí, že z dokumentace o zadávacím řízení plyne, že námitky navrhovatele byly podány řádně a včas, oprávněnou osobou a obsahovaly veškeré náležitosti ve smyslu § 244 zákona, tudíž zadavatel byl povinen skutečnosti v nich uvedené věcně vypořádat.
126. K v návrhu uvedenému tvrzení navrhovatele, že se zadavatel nedostatečně vyjádřil k námitce směřující proti způsobu výpočtu celkové nabídkové ceny s ohledem na tzv. paušální služby dvojího typu v souvislosti s maximální výší nabídkové ceny, a že zadavatel nereagoval na veškeré argumenty navrhovatele, a proto je rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné, Úřad uvádí, že zadavatel danou námitku vypořádal, neboť podrobně a srozumitelně popsal svůj postup (úvahy) při zahrnutí paušálních služeb do celkové nabídkové ceny a z odůvodnění rozhodnutí zadavatele o námitkách je seznatelné, z jakého důvodu přistoupil k zahrnutí dvou typů paušálních služeb do celkové nabídkové ceny a jaké služby se těmito paušálními službami rozumí, přičemž zadavatel rovněž srozumitelně popsal, za jakých podmínek budou paušální služby poskytovány na základě smlouvy implementační a za jakých podmínek budou paušální služby čerpány na základě smlouvy servisní. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách reagoval na tvrzení navrhovatele, že „[z]adávací podmínky týkající se rozsahu a čerpání Paušálních služeb dle Implementační a Servisní smlouvy jsou formulovány neurčitým způsobem, a to zejména co do neurčitě formulovaných podmínek pro čerpání Paušálních služeb dle jednotlivých smluv (...)“, na kterém navrhovatel postavil argumentaci o neurčitém vymezení zadávacích podmínek a nemožnosti potenciálních dodavatelů stanovit nabídkovou cenu, tak, že citované tvrzení navrhovatele odmítl a sdělil, že zadávací podmínky byly vymezeny v dostatečné míře podrobností, přičemž tento závěr zadavatel odůvodnil poměrně rozsáhlou analýzou zadávacích podmínek týkajících se paušálních služeb, jejich rozsahu a doby jejich poskytování. Pokud navrhovatel jako důvod pro nemožnost stanovení nabídkové ceny uvádí nejednoznačnost zadávacích podmínek ve vztahu k paušálním službám, především neurčitosti jejich rozsahu požadovaného zadavatelem, je zřejmé, že za situace, kdy zadavatel v rozhodnutí o námitkách tuto nejednoznačnost zadávacích podmínek vysvětlí, resp. vyvrátí, námitku navrhovatele řádně vypořádá a odmítne. Jak bylo popsáno výše, není účelné, aby byl zadavatel povinen vyjádřit se ke všem tvrzením obsaženým v námitkách, např. tvrzení navrhovatele, že nejednoznačné určení rozsahu čerpání paušálních služeb mu znemožnilo rovněž nacenit i další

služby, jako např. služby na objednávku. Tuto okrajovou námitku tedy zadavatel vyvrátil již tím, že vysvětlil zadávací podmínky vztahující se k rozsahu čerpání paušálních služeb, které zadavatel nepovažuje za neurčitě, nýbrž za jasné a srozumitelné. Jedná se tedy pouze o dílčí argument navrhovatele, přičemž v této souvislosti Úřad konstatuje, že pro splnění požadavku na srozumitelnost a dostatečnou podrobnost odůvodnění stanoviska zadavatele v rozhodnutí o námitkách není nutné, aby se zadavatel vypořádával s každým dílčím aspektem argumentace stěžovatele do nejmenších myslitelných podrobností; rozhodující je, zda zadavatel v rozhodnutí o námitkách poskytuje navrhovateli srozumitelné a dostatečně podrobné stanovisko k podstatě namítaných skutečností, tj. k podstatě argumentace navrhovatele. Je tedy nutné, aby odůvodnění rozhodnutí o námitkách postihlo *gros* podaných námitek, aniž by ovšem bylo ze strany zadavatele nutné vypořádat každé jednotlivé tvrzení uvedené v námitkách. Na základě obsahu odůvodnění rozhodnutí o námitkách Úřad konstatuje, že se zadavatel k šetřené námitce vyjádřil v celkovém jejím kontextu dostatečně podrobně a srozumitelně, tedy tak, aby byl dodržen smysl rozhodnutí o námitkách, jak jej vyjádřil ve výše citovaném rozhodnutí předseda Úřadu. Z rozhodnutí o námitkách totiž vyplývá, že navrhovatel obdržel podrobnou a srozumitelnou odpověď na otázku, proč zadavatel odmítl jeho námitku směřující proti neurčitým zadávacím podmínkám ve vztahu k nacenění paušálních služeb. Jinými slovy z odůvodnění rozhodnutí o námitkách je zcela zřejmé, z jakého důvodu zadavatel v této námitce navrhovateli nevyhověl.

127. Obdobně Úřad shledal, že se nelze ztotožnit s tvrzením navrhovatele, že se zadavatel „absolutně nevypořádal“ s námitkou navrhovatele, v níž tento namítá, že zadavatel stanovil požadavek na formulaci nabídkové ceny, konkrétně ve vztahu k paušálním službám, variantně, aniž by splnil podmínky pro předkládání variantních nabídek ve smyslu § 102 zákona. Úřad z odůvodnění rozhodnutí o námitkách seznal, že zadavatel námitku odmítl s tím, že v případě veřejné zakázky zadavatel nepožaduje ani variantní řešení, ani variantní nacenění nabídkové ceny ve smyslu § 102 zákona, přičemž vysvětlil, že paušální služby nepředstavují variantní řešení, nýbrž vzájemně se doplňující a jednotné plnění veřejné zakázky. Úřad tedy i v tomto případě uzavírá, že se zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách zabýval argumentací navrhovatele dostatečně podrobně a srozumitelně, tedy tak, aby byl dodržen smysl rozhodnutí o námitkách. Úřad v této souvislosti dodává, že skutečnost, že navrhovatel s odůvodněním zadavatele nesouhlasí, pak nemůže bez dalšího zakládat nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách.
128. Úřad přezkoumal rozhodnutí o námitkách a dospěl k závěru, že zadavatel postihnul *gros* každé z námitek, když z rozhodnutí je zřejmé, proč zadavatel považuje tvrzení navrhovatele ohledně jemu vytýkaných pochybení za lichá, stejně tak proč považuje svůj postup, resp. stanovené zadávací podmínky za souladné se zákonem, protože Úřad neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 odst. 5 zákona.
129. Pro úplnost Úřad na tomto místě konstatuje, že nepřehlédl, že navrhovatel ve svém návrhu zastává názor, že se zadavatel nedostatečně vyjádřil rovněž k námitce, resp. pochybnosti navrhovatele týkající se schválení pořizovaného informačního systému odborem Hlavního architekta eGovernmentu, přičemž Úřad k tomu uvádí následující. V námitkách navrhovatel vnesl pochybnost, zdali pořízení informačního systému, který je předmětem veřejné zakázky, bylo schváleno OHA ve smyslu zákona o ISVS a ve smyslu usnesení vlády ze dne 27. 1. 2020 č. 86 a usnesení vlády ze dne 5. 10. 2022 č. 831. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách k tomuto

tvrzení navrhovatele obecně uvedl, že „(...) v souvislosti s [v]eřejnou zakázkou v minulosti vždy postupoval, a i nyní postupuje v souladu s právními předpisy.“. Takovéto vyřízení námítky považuje navrhovatel za nedostatečné, přičemž svou argumentaci ve vztahu ke své pochybnosti v návrhu značně rozšiřuje, když dovozuje, že z požadavků zadavatele na infrastrukturu a provoz NGÚP vyplývá, že zadavatel plánoval využívat technologie privátního cloudu, což je v rozporu s výše cit. legislativou, a dále se navrhovatel domnívá, že by zadavatel se zvolenými datovými centry souhlasné stanovisko OHA ani nemohl získat.

130. Jak již bylo uvedeno výše, námítky jsou primárním institutem ochrany dodavatele před nezákonným postupem zadavatele, kterým zadavatel dostává možnost na namítané skutečnosti reagovat. Návrh je až druhotným nástrojem procesní obrany dodavatele. Jedním z projevů této skutečnosti je i koncentrace skutkových tvrzení podle § 251 odst. 4 zákona, který stanoví, že k novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námítkách podaných zadavateli přihlédne Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli. V této souvislosti Úřad konstatuje, že argumentace navrhovatele obsažená v návrhu ve vztahu k stanovisku OHA přesahuje navrhovatelem podané námítky, ve kterých navrhovatel jednou větou konstatoval pouhou pochybnost o tom, že zadavatel potřebným souhlasným stanoviskem nedisponuje (tj. argumentace navrhovatele obsahuje nové skutečnosti). Úřad má za to, že zadavatel neměl možnost se k poměrně rozsáhlé argumentaci obsažené v návrhu ve vztahu k tomuto stanovisku OHA kvalifikovaně v rozhodnutí o námítkách vyjádřit, což lze považovat za obcházení smyslu a účelu institutu námitek ve smyslu § 241 zákona. Zadavatelovo pouhé konstatování o souladnosti jeho postupu se zákony jistě nelze považovat za ideální vypořádání navrhovatelovy námítky, nicméně dle Úřadu do jisté míry odpovídá jejímu stručnému znění, které nebylo podepřeno žádnou konkrétní argumentací. Úřad proto ani v případě vypořádání této námítky, která představuje spíše pouhou pochybnost navrhovatele než zdůvodněnou námítku, ze strany zadavatele v rozhodnutí o námítkách neshledal důvod pro uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení rozhodnutí o námítkách. Úřad nicméně níže v tomto rozhodnutí provede věcné posouzení této námítky navrhovatele, ovšem se zřetelem k výše uvedené zásadě koncentrace skutkových tvrzení k okamžiku podání námitek.

K namítané nezákonnosti zadávacích podmínek ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny

131. Navrhovatel podaným návrhem brojí proti stanovení zadávacích podmínek veřejné zakázky týkajících se způsobu formulování nabídkové ceny. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti upravenou v § 6 zákona, a to ohledně požadavků na formulaci nabídkové ceny, zejména ve vztahu k paušálním službám ve smyslu čl. 8.2 implementační smlouvy a ve smyslu čl. 5. servisní smlouvy. Zadávací podmínky v této části navrhovatel považuje za netransparentní a znemožňující podání porovnatelných nabídek.
132. Úřad nejprve v obecné rovině konstatuje, že zákon o zadávání veřejných zakázek je právním předpisem na pomezí veřejného a soukromého práva, jehož hlavní cíl tkví v tom, aby veřejné zakázky byly zadávány v co nejširší hospodářské soutěži, čehož nezbytným předpokladem je, aby se tak dělo obecně férovým způsobem, tj. za dodržení zákonem a zadavatelem stanovených podmínek a při dodržení základních zásad stanovených v § 6 zákona. Vzhledem k tomu, že při zadávání veřejných zakázek dochází k vynakládání veřejných prostředků,

konstruuje zákonodárce záměrně zadávací řízení jako vysoce formalizovaný proces. Úřad v dalším předesílá, že odpovědnost za celý průběh zadávacího řízení nese za všech okolností zadavatel, který je povinen v celém průběhu zadávacího řízení postupovat striktně podle požadavků zákona tak, aby byly splněny základní zásady zadávacího řízení, vyjádřené v ustanovení § 6 zákona. V tomto kontextu Úřad poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010 sp. zn. 2 Afs 64/2009, v němž Nejvyšší správní soud podotkl, že „[z]atímco soukromý subjekt si může vybírat ty, s nimiž hodlá obchodovat, podle své libovůle, zadavatel veřejné zakázky je striktně vázán zákonem o veřejných zakázkách a zejména pasážemi o zadávacím řízení, neboť prostředky, které jsou v takovém případě vynakládány, jsou prostředky veřejné. (...) zadávací řízení je vysoce formalizovaný proces, zatímco kontraktace soukromých subjektů navzájem je výrazně volnější.“ Lze tedy bez dalšího konstatovat, že zadávací řízení je vysoce formalizovaným procesem, a to z toho důvodu, aby bylo zamezeno libovůli zadavatele, a aby tak byl zaručen jeho objektivní přístup v rámci celého zadávacího řízení.

133. Úřad dále v obecné rovině uvádí, že zadávacími podmínkami podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona jsou veškeré podmínky stanovené zadavatelem týkající se průběhu zadávacího řízení a účasti v zadávacím řízení, pravidel pro hodnocení nabídek a dalších podmínek pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
134. Zásadní dokument celého zadávacího řízení představuje zadávací dokumentace¹⁶, na jejímž základě dodavatelé zpracovávají své nabídky. Zadávací dokumentace tedy musí obsahovat požadavky zadavatele a technické podmínky v takovém rozsahu, aby byla nejen úplná a správná, ale současně, aby byla jasná, srozumitelná, určitá a dostatečně podrobná tak, aby si kterýkoliv potenciální dodavatel po seznámení s ní mohl učinit představu, co je předmětem konkrétní veřejné zakázky, jakým způsobem má zpracovat nabídku, a zda se tedy případně daného zadávacího řízení zúčastní. Význam kvality zpracování zadávací dokumentace ze strany zadavatele lze spatřovat rovněž v tom, že na jejím základě budou dodavatelé schopni podat vzájemně porovnatelné nabídky, které umožní zadavateli jejich hodnocení podle předem stanovených kritérií. Zákon i rozhodovací praxe Úřadu stanoví jasnou odpovědnost zadavatele za správnost a úplnost zadávacích podmínek. Uvedené pravidlo výslovně vyplývá z § 36 odst. 3 zákona, přičemž k tomuto ustanovení zákona komentářová literatura¹⁷ uvádí, že „(...) zadávací podmínky musí být určité a jednoznačné. Zadavatel by při jejich přípravě neměl připustit, aby si tyto podmínky mohli různí dodavatelé vykládat různě, případně aby vznikaly pochybnosti o výkladu určitého požadavku zadavatele.“ Úřad tedy považuje zpracování zadávací dokumentace za důležitou část zadávacího procesu a je nezbytné mu věnovat patřičnou pozornost a profesionalitu. Dodavatelé musí mít k dispozici veškeré informace nutné ke zpracování nabídky, a není tedy přípustné, aby zadavatel uvedl dodavatele v omyl či uvedl nedostatečné informace, případně aby byl text zadávací dokumentace nesrozumitelný nebo neurčitý tak, že by mohly vzniknout pochybnosti o výkladu určitého požadavku zadavatele.

¹⁶ vše, co bude právě uvedeno k zadávací dokumentaci, lze analogicky použít rovněž k výzvě k podání nabídek, která představuje výzvu na nalezená řešení ve smyslu § 69 odst. 6 zákona [vymezení pojmu zadávací dokumentace viz § 28 odst. písm. b) zákona], pozn. Úřadu

¹⁷ Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-6]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

Vždy platí, že postup zadavatele musí být v souladu se zásadami, na nichž stojí zákon, tj. se zásadami transparentnosti, přiměřenosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

135. Výše citovaná komentářová literatura k tomu dále uvádí, že „(...) v případě, kdy by se vyskytla jakákoliv nejasnost či neurčitost v zadávacích podmínkách, nelze tuto nejasnost v žádném případě vykládat k tíži dodavatele, neboť takový postup by byl v rozporu se zásadami transparentnosti a rovného zacházení dle § 6. Jediným subjektem, který je zcela odpovědný za správnost a úplnost zadávacích podmínek, je vždy pouze zadavatel. Je však třeba zdůraznit, že hodnocení, zda byly zadávací podmínky stanoveny určitě a jednoznačně, by se mělo provádět z pohledu dodavatele jednajícího s obvyklými znalostmi a péčí s přihlédnutím k podmínkám na trhu, do něž předmět veřejné zakázky svým věcným vymezením a rozsahem spadá. Dle mínění autorů komentáře nelze přijmout závěr o neurčitosti či nejasnosti zadávacích podmínek pouze na základě toho, že si je některý z dodavatelů vyložil nesprávně, neboť nedisponoval obvyklými znalostmi či nevyňaložil obvyklou péči při studiu zadávacích podmínek.“
136. Navrhovatel v projednávaném případě zastává názor, že zadavatel neurčitě vymezil zadávací podmínky ve vztahu ke stanovení nabídkové ceny, k čemuž Úřad uvádí, že dostatečně určité vymezení způsobu určení nabídkové ceny má velký význam pro hodnocení nabídek, které představuje klíčovou fází zadávacího řízení mající zásadní vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Základní úlohou zadavatele ve fázi hodnocení nabídek je výběr plnění, které bude pro něj ekonomicky nejvýhodnější. Zákon za tímto účelem umožňuje zadavateli, aby hodnotil nabídky dle stanovených kritérií hodnocení, jimiž může být právě nejnížší nabídková cena nebo např. tzv. kritéria kvality. Zadavatel tedy s ohledem na poptávaný předmět plnění, resp. jeho specifika v rámci zajištění naplnění svých potřeb, již v rámci stanovení zadávacích podmínek zadávacího řízení určuje mj. i pravidla pro hodnocení nabídek, přičemž v řadě zadávacích řízení je významným faktorem pro hodnocení nabídek právě stanovená nabídková cena. Stejně jako v celém průběhu zadávacího řízení je zadavatel i při vymezení nabídkové ceny a následném hodnocení nabídek povinen dodržovat příslušná ustanovení zákona včetně základních zásad zakotvených v § 6 zákona.
137. Úřad v návaznosti na výše uvedené akcentuje, že tím, kdo je oprávněn stanovit zadávací podmínky veřejné zakázky, mezi něž patří i pravidla pro stanovení nabídkové ceny a pro hodnocení nabídek, je zadavatel. Zadavatel stanovuje způsob výpočtu nabídkové ceny i kritéria hodnocení tak, aby odpovídala jeho potřebám a reflektovala jeho požadavky na předmět plnění veřejné zakázky. Nicméně zadavatel je povinen vymezit způsob stanovení nabídkové ceny dostatečně jasným a srozumitelným způsobem, aby dodavatelé mohli přistoupit k podání nabídek. Úřad se proto dále v tomto rozhodnutí zabýval tím, zda v projednávaném případě zadavatel vymezil požadavky na nabídkovou cenu dostatečně určitě a srozumitelně, a to především ve vztahu k tzv. paušálním službám.
138. Z výzvy k podání nabídek vyplývá, že jako povinnou součást nabídky zadavatel určil mj. rozpočet pro určení nabídkové ceny, jehož vzor tvoří přílohu č. 3 výzvy k podání nabídek, a to ve formátech .pdf a .xlsx. V příloze č. 3 výzvy k podání nabídek je obsažena excelová tabulka určená k vyplnění ze strany dodavatele za účelem výpočtu nabídkové ceny, kdy celková nabídková cena pro účely hodnocení bude tvořena prostým součtem položek ve sloupci „Cena v Kč bez DPH za počet jednotek“ dle této přílohy. Tabulka obsažená v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek se skládá z položek představujících jednotlivá dílčí plnění dle smlouvy implementační, servisní nebo smlouvy na hardware. U každé položky je určena jednotka,

počet požadovaných jednotek a cena za jednotku položky, kterou vyplní dodavatel. Do celkové nabídkové ceny jsou započítány mj. i tzv. paušální služby dvojího typu. Paušální služby v počtu 24 měsíčních jednotek poskytované na základě implementační smlouvy (viz řádek č. 21 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“) a paušální služby v počtu 60 měsíčních jednotek poskytované na základě servisní smlouvy (viz řádek pod řádkem č. 21 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“).

139. Definice paušálních služeb je obsažena v implementační i v servisní smlouvě, které obě tvoří přílohy výzvy k podání nabídek. Implementační smlouva k paušálním službám v článku 22.6 stanoví, že za situace, kdy v době trvání záruční doby není účinná servisní smlouva nebo závazek založený servisní smlouvou zanikne, zavazuje se poskytovatel odstranit jednotlivé vady ve lhůtách uvedených v implementační smlouvě. Trvání záruční doby pak upravuje článek 22.1 implementační smlouvy, který stanoví, že poskytovatel zajišťuje záruku za jakost všech plnění této smlouvy a všech jejích částí v délce trvání minimálně dvou let ode dne provedení a akceptace daného výstupu; záruka za jakost všech plnění však bude trvat až do uplynutí dvou let od okamžiku provedení díla jako celku (tj. od akceptace posledního výstupu dle této smlouvy). K ceně paušálních služeb implementační smlouva v bodu 8.3.1 stanoví, že cena bude objednatelem hrazena pouze v případě, že v záruční době nebude účinná servisní smlouva nebo závazek založený servisní smlouvou zanikne, a to pouze za měsíce, v nichž byly paušální služby skutečně poskytovány. Dále pak implementační smlouva odkazuje na přílohu č. 2 implementační smlouvy, ve které je obsažena tabulka určená pro vyplnění cen služeb poskytovaných na základě implementační smlouvy, přičemž řádek č. 21 této tabulky tvoří paušální služby v počtu 24 měsíčních jednotek, jejichž nacenění zadavatel požaduje.
140. Paušální služby jsou rovněž definovány ve smlouvě servisní, konkrétně v jejím článku 5, který stanoví, že paušální služby se skládají z činností uvedených v tomto článku, jedná se například o řízení a zajištění dostupnosti a provozní monitoring systému, správu aktiv a konfigurací, službu servisu, zálohování a obnovu a službu Service Desku. Poskytovatel je povinen tyto služby poskytovat po dobu trvání servisní smlouvy, přičemž trvání servisní smlouvy upravuje článek 24. 1 této smlouvy, který stanoví, že smlouva je uzavřena na dobu uvedenou v harmonogramu v příloze č. 2 této smlouvy, přičemž tento harmonogram trvání servisní smlouvy vyjadřuje následovně: „*Milník E dle Smlouvy o dílo (položka č. 21 Přílohy č. 3 Smlouvy o dílo) + 60 měsíců*“. Z uvedeného je zřejmé, že Milník E určuje okamžik účinnosti smlouvy, přičemž od tohoto okamžiku je stanoveno trvání smlouvy na dobu 60 měsíců. Milník E je vymezen ve smlouvě implementační (pro úplnost Úřad uvádí, že ve smlouvě servisní je smlouva o implementačním projektu, vývoji a implementaci národního geoportálu územního plánování označována jako smlouva o dílo, nicméně v tomto rozhodnutí Úřad pro tuto smlouvu užívá označení „implementační smlouva“), jejíž nedílnou součástí je harmonogram obsažený v příloze č. 3 této smlouvy. V této příloze je obsažena tabulka definující určité milníky, tj. nejzazší termíny pro dodání plnění, přičemž všechny uvedené milníky se odvíjejí od milníku T představujícího okamžik uzavření implementační smlouvy. Milník E je ve výše označené tabulce definován jako T2 + 15 dnů, přičemž milník T2 je definován jako T + 4 měsíce. Pokud tedy T odpovídá okamžiku uzavření smlouvy, lze milník E rovněž zapsat jako milník T + 4 měsíce + 15 dnů, kde T představuje okamžik uzavření implementační smlouvy. Z právě uvedeného lze dovodit, že okamžik účinnosti servisní smlouvy (milník E) nastává 4 měsíce a 15 dnů po datu uzavření smlouvy implementační, od tohoto okamžiku je poskytovatel povinen poskytovat služby v souladu se servisní smlouvou včetně služeb paušálních, a to po celou dobu

trvání servisní smlouvy (tj. 60 měsíců). K ceně paušálních služeb servisní smlouva v článku 9. 1 stanoví, že cena bude hrazena pouze za měsíce, v nichž byly paušální služby skutečně poskytovány, přičemž dále odkazuje na přílohu č. 1 servisní smlouvy obsahující tabulku určenou pro vyplnění cen jednotlivých služeb poskytovaných na základě servisní smlouvy, kdy první čtyři řádky tabulky tvoří činnosti spadající pod pojem paušálních služeb dle servisní smlouvy, kdy mají být všechny tyto činnosti oceněny v počtu 60 měsíčních jednotek. Následující řádek tabulky obsažené v příloze č. 1 servisní smlouvy představuje prostý součet položkových cen za činnosti spadající pod paušální služby (viz řádky 1 – 4 cit. tabulky).

141. Z výše uvedeného Úřad dovozuje, že paušální služby ve smyslu implementační smlouvy a paušální služby ve smyslu smlouvy servisní zahrnují odlišnou skupinu činností. Paušální služby poskytované na základě implementační smlouvy zahrnují „pouze“ poskytování záruky za vady, které mohou nastat v době, kdy nebude účinná smlouva servisní nebo závazek založený touto smlouvou zanikne. Na druhou stranu paušální služby na základě servisní smlouvy zahrnují poměrně širokou škálu služeb, kdy pouze jednou z těchto služeb je poskytování záruk za případné vady poskytovaného plnění. Z výkladu jednotlivých ustanovení obou smluv lze rovněž jednoznačně určit dobu poskytování obou typů paušálních služeb, neboť implementační smlouva výslovně stanoví, že paušální služby budou na jejím základě poskytovány pouze v záruční době za situace, kdy servisní smlouva není účinná nebo závazek z ní založený zanikne, na druhou stranu ze servisní smlouvy lze jednoznačně zjistit, že paušální služby na jejím základě budou poskytovány po celou dobu jejího trvání tj. 60 měsíců od milníku E, který lze vyjádřit následovně: okamžik uzavření implementační smlouvy + 4 měsíce + 15 dnů. Z uvedeného je proto zřejmé, že paušální služby budou poskytovány buď na základě smlouvy implementační (v případě, kdy smlouva servisní nebude účinná nebo závazek z ní založený zanikne), nebo na základě smlouvy servisní, resp. nemůže dojít k souběhu poskytování paušálních služeb na základě obou smluv. Ostatně toto vyplývá rovněž z vysvětlení zadávací dokumentace č. 11 ze dne 22. 1. 2024, ve kterém zadavatel konstatoval, že k využití paušálních služeb bude docházet alternativně, tedy buď na základě smlouvy implementační nebo smlouvy servisní.
142. Způsob nacenění paušálních služeb zadavatel vymezil v jednotlivých smlouvách, jak bylo popsáno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, kdy v případě paušálních služeb poskytovaných na základě implementační smlouvy požadoval nacenění 24 měsíců těchto služeb a v případě paušálních služeb poskytovaných na základě servisní smlouvy požadoval nacenění 60 měsíců těchto služeb. Tento požadavek následně zadavatel promítl do tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek určené k výpočtu celkové nabídkové ceny, kdy do celkové nabídkové ceny má být započtena jak cena za paušální služby v rozsahu 24 měsíců poskytovaných na základě implementační smlouvy, tak cena za paušální služby v rozsahu 60 měsíců poskytovaných na základě smlouvy servisní. Úřad tento způsob výpočtu celkové nabídkové ceny považuje za jednoznačný a souladný se zákonem. Je to právě zadavatel, kdo vymezuje zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám a reflektovaly jeho požadavky na předmět plnění veřejné zakázky. V projednávaném případě požaduje zadavatel poskytování paušálních služeb za předem definovaných podmínek na základě smlouvy servisní, nicméně pro případ, že by tato smlouva nebyla z nějakého důvodu účinná nebo závazek touto smlouvou založený by zanikl, zakotvil zadavatel možnost poskytování paušálních služeb spočívajících výhradně v poskytování záruky do smlouvy implementační. Vzhledem k tomu, že tyto služby budou hrazeny pouze za měsíce, ve kterých zadavatel tyto

paušální služby bude čerpat a rovněž s ohledem na to, že zadavatel dopředu neví, v jakém rozsahu a zda vůbec bude paušální služby na základě smlouvy implementační čerpat, požadoval po potenciálním dodavatele nacenění těchto služeb za 24 měsíčních jednotek, což představuje maximální objem čerpání. V případě smlouvy servisní pak požadoval nacenění paušálních služeb v rozsahu 60 měsíčních jednotek, neboť právě 60 měsíců je doba trvání této servisní smlouvy. V konečném důsledku nelze předem vyloučit možnost, že zadavatel z různých důvodů využije paušální služby v plném rozsahu, tj. v rozsahu 24 měsíců na základě smlouvy implementační a rovněž paušální služby v plném rozsahu na základě smlouvy servisní, tj. v rozsahu 60 měsíců. Skutečnost, že oba druhy paušálních služeb nemohou být poskytovány současně, nebrání zadavateli, aby požadoval nacenění paušálních služeb dle jednotlivých smluv v celkovém rozsahu 84 měsíců (24 měsíců paušálních služeb na základě implementační smlouvy a 60 měsíců paušálních služeb na základě smlouvy servisní) do celkové nabídkové ceny. Úřad má za to, že ze zadávacích podmínek lze jednoznačně zjistit, jaké služby jsou považovány za služby paušální ve smyslu jednotlivých smluv, přičemž rozsah služeb poskytovaných na základě smlouvy implementační je odlišný od služeb poskytovaných na základě smlouvy servisní. Jak uvedl zadavatel ve svém vyjádření, smyslem paušálních služeb poskytovaných na základě implementační smlouvy je zajistit zadavateli právo na odstranění vad díla, které se vyskytnou v záruční době za situace, kdy nebude účinná servisní smlouva, přičemž právě uvedené jednoznačně vyplývá ze zadávacích podmínek, zejména ze smlouvy implementační a smlouvy servisní, jejichž vzory měli dodavatelé k dispozici jako přílohy výzvy k podání nabídek. Obě smlouvy rovněž jednoznačně ve vzájemných souvislostech určují dobu a rozsah poskytování paušálních služeb, jak bylo Úřadem dovozeno výše v tomto rozhodnutí.

143. V souladu se závěry plynoucími z rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2010, sp. zn. 62 Ca 91/2008, v němž soud deklaroval, že u uchazečů, kteří se hodlají ucházet o získání veřejné zakázky, je důvodné předpokládat dostatečnou odbornou úroveň, lze dle názoru Úřadu uzavřít, že zadávací podmínky týkající se stanovení nabídkové ceny ve vztahu k paušálním službám byly zadavatelem vymezeny dostatečně určitě a srozumitelně, neboť Úřad na základě jazykového a systematického výkladu zadávacích podmínek jednoznačně dovodil pojem, rozsah a způsob nacenění paušálních služeb a také způsob jejich započítání do celkové nabídkové ceny ve smyslu tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek. U navrhovatele, jakožto dodavatele působícího na relevantním trhu, lze předpokládat obvyklou znalost a péči při tvorbě nabídky, přičemž nelze přijmout závěr o neurčitosti či nejasnosti zadávacích podmínek pouze na základě toho, že si navrhovatel zadávací podmínky vyložil nesprávně či nevynaložil obvyklou péči při studiu zadávacích podmínek. Pokud tedy Úřad byl schopen dospět k výše uvedenému výkladu zadávacích podmínek, byl navrhovatel, jakožto odborník s předpokládanou dostatečnou odbornou úrovní jednoznačně také schopen výklad zadávacích podmínek provést a na jeho základě přistoupit k podání nabídky.
144. Navrhovatel v této souvislosti zmiňuje maximální a nepřekročitelnou cenu stanovenou zadavatelem v bodu 6. „Předpokládaná hodnota veřejné zakázky a maximální nepřekročitelná nabídková cena“ výzvy k podání nabídek, kdy zastává názor, že nacenění paušálních služeb jak podle implementační, tak podle servisní smlouvy bez stanovení hodnotících variant pro jedno či druhé řešení do celkové nabídkové ceny je překážkou pro stanovení celkové nabídkové ceny z hlediska maximálního cenového stropu ve smyslu bodu 6. výzvy k podání nabídek. Jak již Úřad uvedl výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, je to právě zadavatel, kdo je zodpovědný za řádné a úplné zpracování zadávací dokumentace (tj. i výzvy k podání nabídek) a vymezení

zadávacích podmínek. Jednou z podmínek, kterou zadavatel v projednávaném případě vymezil, byla zadávací podmínka spočívající v maximální přípustné nabídkové ceně, která je pro uchazeče o veřejnou zakázku (potenciální dodavatele) zcela zásadní, neboť tito samozřejmě zvažují, zda jsou schopni nabídnout plnění veřejné zakázky za takovou nepřekročitelnou cenu. Tato podmínka je významná i s ohledem na to, že zadavatel jakékoliv nabídky s cenou vyšší, než je stanovená maximální přípustná nabídková cena, nebude akceptovat. Stanovení nejvýše přípustné a nepřekročitelné nabídkové ceny je reálně způsobilé odradit od podání nabídky ty potenciální dodavatele, kteří nejsou schopni nabídnout plnění veřejné zakázky za takovou cenu. V situaci, kdy zadavatel kromě způsobu pro výpočet nabídkové ceny rovněž určí maximální stanovenou nabídkovou cenu, vystavuje se riziku, že dodavatelé nebudou schopni stanovit nabídkovou cenu tak, aby na jedné straně zahrnovala ocenění všech plnění tvořících předmět veřejné zakázky (dodávek a služeb, které mají být dodatelem poskytnuty) a na druhé straně byla nižší než maximální nabídková cena. V takovém případě to je právě zadavatel, kdo nese riziko, že v rámci daného zadávacího řízení neobdrží žádnou nabídku odpovídající zadávacím podmínkám. Nicméně to, že zadavatel určí maximální nabídkovou cenu a současně způsob pro výpočet nabídkové ceny tak, že potenciální dodavatelé nejsou schopni nacenit nabídkovou cenu pod stanoveným maximem, resp. pod maximální cenový strop stanovený zadavatelem, nepředstavuje samo o sobě rozpor s § 36 odst. 3 zákona, jak naznačuje navrhovatel. Pokud tedy v projednávaném případě navrhovatel nemohl přistoupit k nacenění paušálních služeb poskytovaných na základě smlouvy implementační i smlouvy servisní spolu s dalším plněním, jehož nacenění zadavatel v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek požadoval, aniž by překročil maximální nabídkovou cenu, jedná se o překážku na straně dodavatele, který v takovém případě není schopen dodržet zadavatelem stanovené zadávací podmínky. Jak již Úřad konstatoval výše, zadavatel vymezil zadávací podmínky ve vztahu ke způsobu stanovení nabídkové ceny dostatečně jasně a srozumitelně, přičemž se zcela evidentně jedná o jasné zadávací podmínky, které byly ze strany potenciálních dodavatelů splnitelné i ve vztahu k maximální nabídkové ceně, což potvrzuje rovněž skutečnost, že zadavatel skutečně dvě nabídky splňující tyto zadávací podmínky v zadávacím řízení obdržel. Skutečnost, že navrhovatel patrně nebyl schopen vymezit nabídkovou cenu podle požadavků zadavatele tak, aby nepřekročil maximální nabídkovou cenu, nelze klást za vinu zadavateli, resp. nemůže být důvodem pro učinění závěru o nezákonnosti zadávacích podmínek. Ostatně je třeba akcentovat, že k hlavním cílům zadávacího řízení patří efektivní vynakládání veřejných prostředků, které zahrnuje též tlak na cenu. Zadavatel v zadávacím řízení usiluje zcela legitimně o získání co nejvýhodnější ceny za poptávané plnění a současně se snaží zamezit nepřiměřeně vysokým cenám. Následně záleží na trhu, zda se zadavateli podaří odpovídající cenovou nabídku získat. Stejně závěry dovodil předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-25258/2022/161 ze dne 23. 8. 2022, sp. zn. ÚOHS-R0078/2022/VZ, ve kterém konstatoval: „Cenový strop (stanovení maximální nabídkové ceny) představuje obecně legitimní nástroj, umožňující zadavateli kontrolu nad náklady na veřejnou zakázku, přičemž může též reflektovat (a dodavatelům předem transparentně deklarovat) objem prostředků, které má zadavatel pro plnění veřejné zakázky k dispozici. V případě, že zadavatel nastaví cenový strop příliš nízko, riskuje, že žádnou nabídku nezíská.“.

145. K nejednoznačnosti způsobu stanovení nabídkové ceny navrhovatel v návrhu rovněž uvádí, že nelze vyloučit, že dodavatel podávající nabídku by v konečném důsledku mohl přistoupit i k umělému snížení příslušného řádku nacenění paušálních služeb v naději, že dotčená

paušální služba bude čerpána převážně jen z implementační či servisní smlouvy, ač by se v rámci vlastní realizace veřejné zakázky nakonec ukázalo, že tomu je zcela naopak. K tomuto tvrzení navrhovatele Úřad uvádí, že povinností zadavatele je vytvořit dostatečně jasné a srozumitelné zadávací podmínky, které umožní dodavatelům podání nabídky. Jakým způsobem dodavatel k podání nabídky přistoupí, záleží právě na tomto dodavateli, neboť je to právě on, kdo při přípravě nabídky volí určitou strategii do zadávacího řízení, přičemž nelze vyloučit, že při nacenění nabídkové ceny sníží některou její součást za účelem vytvoření nejvhodnější nabídky pro zadavatele, ale může se tak vystavit riziku, že v této části bude shledána jeho nabídková cena jako mimořádně nízká. Nicméně je to právě dodavatel, kdo nese riziko za vytvoření nabídky a správnost nacenění předmětu plnění veřejné zakázky, přičemž v případě, kdy má zadavatel pochybnosti o správnosti nabídky, nabízí mu zákon několik možností pro řešení této situace. Je tedy zřejmé, že uvedený argument navrhovatele nemůže mít vliv na posouzení zákonnosti zadávacích podmínek.

146. Vzhledem k tomu, že se navrhovatel domnívá, že ze zadávací dokumentace jednoznačně nevyplývá, v jakém rozsahu a v jaké délce budou paušální služby čerpány, vyjadřuje navrhovatel rovněž názor, že neměl k dispozici jednoznačné podklady ani pro nacenění dalších služeb, např. tzv. „Služeb na objednávku“ ve smyslu čl. 5. implementační smlouvy a čl. 8. servisní smlouvy. Konkrétně navrhovatel zastává názor, že není možné, aby dodavatel na jedné straně alternativně, avšak limitován maximální výší celkové nabídkové ceny, definoval maximální výši paušálních služeb dle implementační a servisní smlouvy bez ohledu na to, jaká část služeb bude čerpána, a současně byl schopen vůbec kalkulovat například služby na objednávku.
147. Ke způsobu nacenění služeb na objednávku do celkové nabídkové ceny uvádí Úřad následující. Do celkové nabídkové ceny jsou mj. zahrnovány služby na objednávku, které jsou stejně jako služby paušální poskytovány jak na základě smlouvy implementační, tak na základě smlouvy servisní, což vyplývá mj. z tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek. Z této tabulky rovněž vyplývá, že služby na objednávku jsou do celkové nabídkové ceny zahrnovány následovně. Služby na objednávku na základě implementační smlouvy jsou zahrnuty v počtu 1 000 MD (viz řádek č. 19 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“) a služby na objednávku poskytované na základě servisní smlouvy jsou zahrnuty v počtu 3 000 MD (viz pátý řádek pod řádkem č. 19 tabulky obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek ve sloupci „Dílčí část díla“). Co se rozumí službami na objednávku je upraveno v jednotlivých smlouvách, přičemž služby na objednávku poskytované na základě implementační smlouvy sestávají zejména z činností spočívajících v provedení dalších částí díla nad rámec Fáze I a Fáze II, pořízení nebo prodloužení doby trvání licencí k standardnímu software pro objednatele; rozvoje; školení nad rámec školení pro dílo; a jakýchkoliv dalších služeb, které objednatel bude za dobu trvání této smlouvy a podle této smlouvy na poskytovateli vyžadovat, např. navýšení licence spisové služby. Tyto služby na objednávku budou poskytovány na základě dílčích smluv uzavřených mezi zadavatelem a poskytovatelem služeb, přičemž po dobu trvání smluvního vztahu založeného implementační smlouvou poskytne v rámci služeb na objednávku poskytovatel plnění v maximálním rozsahu 1 000 MD. Obdobně jsou služby na objednávku upraveny ve smlouvě servisní, která stanoví, že služby na objednávku představují zejména služby exitu, rozvoje a dále podobné služby jako paušální služby, které jsou však poskytované nad rámec paušálních služeb, poskytnuté/poskytované na základě a v souladu s jednotlivými dílčími smlouvami. Článek 8.20 servisní smlouvy pak

stanoví, že po dobu trvání smluvního vztahu na základě servisní smlouvy poskytovatel poskytne služby na objednávku v maximálním rozsahu 3 000 MD.

148. Z výše uvedeného Úřad dovozuje, že i v této části jsou zadávací podmínky zadavatelem vymezeny jasně a srozumitelně, když z implementační smlouvy a servisní smlouvy lze jednoznačně určit, jaké služby se rozumí službami na objednávku ve smyslu jednotlivých smluv, jak budou tyto služby poskytovány a rovněž maximální rozsah těchto služeb, který může být zadavatelem požadován. Maximální rozsah požadovaných služeb na objednávku zadavatel stanovil s využitím jednotky člověkodnů (MD), vyjadřující pracovní čas jedné osoby odpovídající jednomu pracovnímu dni, tedy typicky 8 hodin, přičemž tento maximální rozsah je z obou smluv jednoznačně určitelný. Stejně jednotky jsou užity v tabulce obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek, kdy je vyžadováno nacenění služeb na objednávku na základě implementační smlouvy v rozsahu 1000 MD a služeb na objednávku na základě servisní smlouvy v rozsahu 3000 MD. Obě tyto položky jsou zahrnuty do celkové nabídkové ceny, která je tvořena prostým součtem všech dílčích částí plnění vyjmenovaných v tabulce obsažené v příloze č. 3 výzvy k podání nabídek. Úřad tento způsob vymezení nabídkové ceny ve vztahu ke službám na objednávku považuje za jednoznačný. Vzhledem k tomu, že Úřad nezjistil, že by nacenění služeb na objednávku bylo závislé na nacenění služeb paušálních, považuje Úřad argument navrhovatele spočívající v tom, že z důvodu nejednoznačnosti vymezení paušálních služeb nemohl nacenit ani služby na objednávku, za lichý. Úřad neshledal, že by požadovaný způsob nacenění paušálních služeb znemožnil dodavatelům nacenit služby na objednávku, neboť se jedná o rozdílné kategorie služeb, jejichž nacenění na sobě není nijak závislé.
149. S ohledem na vše výše uvedené Úřad neshledal, že by se zadavatel dopustil porušení ustanovení § 36 odst. 3 zákona ve smyslu navrhovatelem namítaných pochybení. Úřad tak v této části návrhu neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 zákona.

K namítanému nezákonnému připuštění variantních nabídek zadavatelem

150. Navrhovatel dovozuje, že zadavatel nastavením zadávacích podmínek ve výsledku de facto připouští podání variantních nabídek, aniž by tak však výslovně stanovil v zadávací dokumentaci a současně této formulaci nabídkové ceny adekvátně nepřizpůsobil hodnocení nabídek (resp. zadávací podmínky veřejné zakázky). Tento závěr navrhovatel dovozuje zejména z toho, že zadávací podmínky požadují nacenění 2 typů paušálních služeb, které se jsou zahrnuty v plné výši do celkové nabídkové ceny, avšak čerpána bude každá služba v různých časových obdobích, z čehož dle navrhovatele vyplývá, že budou čerpána plnění pro různé varianty plnění veřejné zakázky. Navrhovatel v tom spatřuje požadavek variantního plnění, které zadavatel připustil v rozporu s § 102 zákona.
151. V této souvislosti Úřad považuje za nezbytné připomenout, co se rozumí pojmem varianta ve smyslu § 102 zákona. Komentářová literatura¹⁸ k danému pojmu uvádí: „*Variantou se obecně rozumí varianta nabídky, předběžné nabídky nebo řešení, která se určitým způsobem odlišuje od jiné nabízené varianty, a to ať již co se týče technických, tak smluvních, či jiných podmínek plnění veřejné zakázky. V případě uplatnění varianty se tak nabídka, předběžná nabídka nebo řešení štěpí na více částí podle toho, kolik variant bylo předloženo, přičemž zadavatel je*

¹⁸ Podešva, V., Sommer, L., Votrubec, J., Flaškár, M., Harnach, J., Měkota, J., Janoušek, M. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-3-7]. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

následně tyto varianty povinen samostatně hodnotit a vybrat z nich tu nejvýhodnější. Velmi zjednodušeně řečeno, lze konstatovat, že předložení variantní nabídky představuje ekvivalent předložení více nabídek týměž dodavatelem, které se v určitých ohledech liší. (...) Variantami nabídky je pak třeba rozumět takové nabídky, které zcela odpovídají minimálním technickým podmínkám, které zadavatel uvedl v zadávací dokumentaci (viz komentář k odst. 3 komentovaného ustanovení), přičemž obsahují více možností (variant), jak uspokojit potřebu zadavatele, jež je předmětem zadávacího řízení. Každá varianta tak může spočívat například v odlišném způsobu implementace software, v nabídnutí dvou či více výkonnostních variant požadovaného hardware, v použití odlišných stavebních materiálů apod. (...) Dle názoru autorů komentáře je tak přípustné nejen to, aby zadavatel stanovil minimální technické podmínky, které musí varianty splňovat (viz komentář k odst. 3 komentovaného ustanovení), ale aby stanovil také jiné odlišnosti, kterými se mají jednotlivé varianty vyznačovat. Zadavatel tak může například stanovit, že jsou dodavatelé povinni předložit dvě shodné technické varianty, přičemž pro každou z nich budou platit jiné smluvní podmínky či jiné podmínky plnění. Konkrétně může požadovat, aby se u takových variant určitým způsobem lišila délka záručních dob, rozsah poskytované servisních služeb, termíny plnění apod. Zadavatel tak může v zadávací dokumentaci například předložit dvě sady závazných vzorů smluv a požadovat, aby dodavatel zpracoval variantu nabídky pro každou z nich. Nemůže však po dodavatelích požadovat, aby všechny tyto varianty byly shodně naceněny.“

152. Z ustanovení § 102 odst. 1 zákona vyplývá, že v situaci, kdy to připouští povaha předmětu veřejné zakázky, zadavatel může připustit nebo požadovat předložení variant nabídky, předběžné nabídky nebo řešení. Z uvedeného je zřejmé, že zadavatel není povinen připustit varianty nabídek, neboť se jedná pouze o fakultativní možnost způsobu stanovení zadávacích podmínek. Skutečnost, že zadavatel v projednávaném případě v rámci veřejné zakázky nepřipustil varianty nabídek, je stanovena přímo v jejich zadávacích podmínkách, a to v bodu 4. 7 „Varianty nabídek“ zadávací dokumentace, kde se přímo uvádí, že zadavatel nepřipouští varianty nabídek ve smyslu § 102 zákona. Tuto skutečnost potvrdil i zadavatel ve svých vyjádřeních, přičemž Úřad shledal, že ani z pozdějších změn zadávacích podmínek (např. z výzvy k podání nabídek) nelze dovodit opak.
153. Ze zadávací dokumentace, resp. výzvy k podání nabídek dále vyplývá, že záměrem zadavatele evidentně nebylo obdržet od potenciálního dodavatele varianty nabídek ve smyslu § 102 zákona, ze kterých by zadavatel vybíral pro něj nejvýhodnější plnění a cenu, neboť zadavatel v nich jasně vymezil technické podmínky plnění veřejné zakázky, tyto podmínky neobsahují více možností (variant), jak uspokojit potřebu zadavatele, jež je předmětem zadávacího řízení. Zadavatel naopak požadoval, aby dodavatelé doručili jednu nabídku na plnění veřejné zakázky se stanovením jedné celkové nabídkové ceny, do které požadoval nacenit mj. paušální služby dle implementační smlouvy i paušální služby dle smlouvy servisní. Skutečnost, že tyto paušální služby budou čerpány alternativně, tj. že budou čerpány buď na základě smlouvy implementační (v době, kdy smlouvy servisní nebude účinná nebo závazek touto smlouvou založený zanikne), nebo na základě smlouvy servisní, tedy nikdy současně, neznamená, že by zadavatel umožňoval podání variant nabídky, kdy by jedna varianta umožňovala čerpat paušální služby pouze na základě smlouvy implementační a druhá varianta pouze na základě smlouvy servisní, neboť tyto se neprotnou v jednom časovém okamžiku, nicméně není vyloučeno, že bude postupně plněno (poskytnuty paušální služby), a to nejprve na základě implementační smlouvy a následně i na základě servisní služby. Pakliže mohou být čerpány

obojí služby, nemůže se jednat o variantní plnění, neboť u variant nabídek platí, že se uplatní vždy pouze jedna z variant. Jak již Úřad konstatoval výše, paušální služby jsou jedním dílčím plněním veřejné zakázky, kdy podmínky čerpání paušálních služeb jsou jasně upraveny ve smlouvách, jejichž závazné vzory tvoří součást zadávací dokumentace. Úřad má za prokázané, že zadavatelem zvolené řešení způsobu čerpání paušálních služeb nelze považovat za variantu nabídky, neboť zadavatel nepřipouští ani rozdílný rozsah poskytování těchto služeb v tom smyslu, že by zadavatel do zadávacích podmínek zahrnul dvě sady závazných vzorů smluv a požadoval, aby dodavatel zpracoval variantu nabídky pro každou z nich, tzn. že by zadavatel na základě jednoho vzoru smlouvy požadoval nacenění určitého rozsahu paušálních služeb a na základě druhého vzoru téže smlouvy požadoval nacenění jiného rozsahu paušálních služeb.

154. Zadavatelem stanovený možný způsob čerpání paušálních služeb a způsob jejich nacenění nelze dle Úřadu zaměňovat s možností podat variantní nabídky, kdy dodavatel v rámci podávané nabídky vymezí případné varianty plnění, tj. některé dílčí prvky v rámci nabídky jsou řešeny různým (variantním) způsobem. Úřad tak uzavírá, že z výše uvedených skutečností neshledal, že by zadavatel připustil nebo dokonce požadoval předložení variant nabídek, tudíž v tomto kontextu musí odmítnout související argumentaci navrhovatele dovozující opak, resp. stavící na opaku.
155. S ohledem na vše výše uvedené Úřad neshledal, že by se zadavatel dopustil porušení ustanovení § 102 zákona ve smyslu navrhovatelem namítaných pochybení. Úřad tak ani v této části návrhu neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 zákona.

K námitce absence souhlasného stanoviska Hlavního architekta eGovernmentu

156. K námitce, resp. pochybnosti navrhovatele týkající se schválení pořizovaného informačního systému odborem Hlavního architekta eGovernmentu Úřad uvádí následující. V námitkách navrhovatel vznesl pochybnost, zdali pořízení informačního systému, který je předmětem veřejné zakázky, bylo schváleno OHA. Zadavatel v rozhodnutí o námitkách k tomuto tvrzení navrhovatele obecně uvedl, že „(...) v souvislosti s [v]řejnou zakázkou v minulosti vždy postupoval, a i nyní postupuje v souladu s právními předpisy.“. Navrhovatel svou argumentaci v návrhu značně rozšiřuje, když dovozuje, že z požadavků zadavatele na infrastrukturu a provoz NGÚP vyplývá, že zadavatel plánoval využívat technologie privátního cloudu, což je v rozporu s výše cit. legislativou a dále se navrhovatel domnívá, že by zadavatel se zvolenými datovými centry souhlasné stanovisko OHA ani nemohl získat.
157. Úřad se v další části rozhodnutí zaměří na to, zda absence stanoviska OHA ze strany zadavatele mohla mít vliv na určitost vymezení zadávacích podmínek ve smyslu § 36 odst. 3 zákona, neboť navrhovatel ve svém návrhu opakovaně konstatuje, že zadávací podmínky zadavatel vymezil v rozporu se zákonem, což navrhovateli mělo znemožnit podání nabídky.
158. Povinnost orgánu veřejné správy získat stanovisko OHA vyplývá ze zákona o ISVS a rovněž z usnesení vlády ze dne 27. 1. 2020 č. 86 a dle usnesení vlády ze dne 5. 10. 2022 č. 831. Postup při posuzování záměrů výdajů v oblasti ICT upravují základní zásady tvořící přílohu výše cit. usnesení vlády, které stanoví, že každý zpracovatel projektu je povinen zejména „a) seznámit s projektem, u kterého je prováděna architektonická změna a jehož předmětem je určený informační systém, před uzavřením smlouvy, resp. před dokončením zpracování zadávací dokumentace veřejné zakázky, je-li zpracovávána, útvar Hlavního architekta eGovernmentu,

a to včetně všech souvisejících podkladů (...); c) neuzavírat smlouvu, resp. nedokončit zpracování zadávací dokumentace veřejné zakázky, je-li zpracovávána, předtím, než obdrží kladné stanovisko nebo vyjádření k projektu od útvaru Hlavního architekta eGovernmentu (...); d) při další realizaci všech činností souvisejících s projektem se řídit stanoviskem útvaru Hlavního architekta eGovernmentu k tomuto projektu a případné zásadní změny vždy s útvarem Hlavního architekta eGovernmentu konzultovat (...)“.

159. Z uvedeného je zřejmé, že povinnost zadavatel jakožto ústředního orgánu státní správy disponovat stanoviskem OHA (v souvislosti s dokumentací programů, investičních záměrů, projektů určených informačního systému a spuštění služby určeného informačního systému) je upravena v zákoně o ISVS, přičemž Úřad nevykonává dozor nad dodržováním tohoto zákona. Úřad proto nemá pravomoc zkoumat, zda kroky zadavatele, které by měly směřovat k vydání stanoviska OHA, byly provedeny v souladu se zákonem o ISVS a s usnesením vlády, resp. zjišťovat, zda byl zadavatel podle zákona o ISVS povinen disponovat stanoviskem OHA již v okamžiku stanovení zadávacích podmínek, tj. v okamžiku odesílání výzvy k podání nabídek. Nicméně Úřad je oprávněn zkoumat, zda případná absence stanoviska OHA v okamžiku odeslání výzvy k podání nabídek může mít vliv na určitost vymezení zadávacích podmínek ve smyslu § 36 odst. 3 zákona, proto se Úřad právě touto problematikou níže v tomto rozhodnutí zabýval.
160. Jak Úřad blíže vysvětlí níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí, lze povinnost zadavatele disponovat stanoviskem OHA přirovnat k povinnosti zadavatele disponovat stavebním povolením dle stavebního zákona potřebným ke stavbě či stavebním úpravám realizovaným veřejnou zakázkou na stavební práce. Zadavatel musí disponovat v obou případech určitou „licencí“, kterou získá od orgánu veřejné správy, bez které nelze jeho záměr realizovat, tzn. v případě stavební zakázky se jedná o stavební povolení, bez kterého nelze stavbu realizovat, a v případě určeného informačního systému se jedná o stanovisko OHA, bez kterého nelze systém realizovat. Tuto analogii Úřad užívá, neboť potřebou dispozice stavebního povolení v okamžiku zahájení zadávacího řízení a vlivem absence stavebního povolení na zadávací podmínky se Úřad ve své rozhodovací praxi již zabýval, kdy např. v rozhodnutí č. j. ÚOHS-36756/2022/510 ze dne 20. 10. 2022, sp. zn. ÚOHS-S0291/2022/VZ konstatoval, že „[k] námitce navrhovatele ohledně absence stavebního povolení Úřad konstatuje, že neshledává důvody, pro které by dodavatelé nebyli schopni sestavit nabídku na veřejnou zakázku v situaci, kdy nebylo vydáno stavební povolení, když mají k dispozici výkaz výměr, jakožto součást zadávací dokumentace (zadavatel poskytl soupis prací v rámci přílohy č. 8 zadávací dokumentace). Z obsahu mj. poskytnutého výkazu výměr (případně ve spojitosti s popisem předmětu v zadávací dokumentaci a jejích přílohách) musí být nutně dodavatelům zřejmé, co je předmětem veřejné zakázky, přičemž ze zadávací dokumentace nikterak nevyplývá, že by dodavatelé odpovídali za případnou změnu projektu v rámci procesu schvalování stavebního povolení. Úřad tak ve vztahu k navrhovatelem namítanému porušení § 36 zákona neshledal porušení zákona.“. Stejně se Úřad vyjádřil v rozhodnutí č. j. ÚOHS-08100/2021/500/Alv ze dne 4. 3. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0005/2021/VZ, potvrzeném předsedou Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-12706/2021/162/HSc, HBa ze dne 28. 6. 2021, sp. zn. ÚOHS-R0060/2021/VZ, kde Úřad konstatoval, že „(...) zadavatel tím, že dodavatelům poskytl projektovou dokumentaci včetně soupisu prací s výkazem výměr, specifikoval v souladu s § 36 odst. 3 zákona předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Dodavatelé tak měli na základě zadávacích podmínek jasnou představu

o tom, co je předmětem veřejné zakázky, jaké jsou požadavky zadavatele na plnění veřejné zakázky, a jak mají připravit své nabídky. Absence stavebního povolení tak nemá vliv na určitost zadávacích podmínek, ani na zpracování nabídky a nabídkové ceny. V posuzovaném případě se tedy jedná o řádně vypsanou zakázku na stavební práce, která splňuje zákonem vyžadované.“

161. V projednávaném případě z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že předmětem plnění veřejné zakázky je vytvoření informačního systému NGÚP včetně potřebné HW a SW infrastruktury a dále poskytování s tím souvisejících služeb (služby servisu, rozvoje, provozu informačního systému případně další odborné služby), kdy NGÚP představuje „*soubor informačních systémů a navzájem propojených nástrojů podporující digitalizaci územního plánování*“. Technická specifikace předmětu veřejné zakázky je obsažena v příloze č. 4 výzvy k podání nabídek, která obsahuje poměrně rozsáhlé vymezení předmětu veřejné zakázky včetně veškerých požadavků na komponenty, funkcionality a vlastnosti pořizovaného plnění. Podle Úřadu lze uzavřít, že zadavatel tím, že potenciálním dodavatelům poskytl technickou specifikaci, specifikoval předmět plnění veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, jak ukládá § 36 odst. 3 zákona. Z uvedeného Úřad dovozuje, že i kdyby zadavatel potenciálním dodavatelům nepředložil stanovisko OHA, nejednal v rozporu s § 36 odst. 3 zákona, neboť potenciální dodavatelé měli k dispozici dostatečně podrobnou zadávací dokumentaci, resp. zadávací podmínky definující předmět plnění (zejm. technickou specifikaci tvořící přílohu č. 4 výzvy k podání nabídek), které umožnily dodavatelům určení předmětu veřejné zakázky a následné určení nabídkové ceny. Absence stanoviska OHA v zadávacích podmínkách tak neměla vliv na určitost zadávacích podmínek ani na koncipování nabídkové ceny.
162. V otázce vymezení předmětu veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení lze rovněž odkázat na závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 5. 2010, č. j. 62 Ca 91/2008-103, kde se uvádí následující: *“Vymezení předmětu v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky (§ 44 odst. 1 ZVZ) je tedy základním pravidlem, od něhož se zadavatel nemůže odchýlit, nicméně míra vymezení související se způsobem realizace plnění je skutečně limitována objektivní možností zadavatele disponovat v době zpracovávání zadávací dokumentace dostatečně konkrétními informacemi a objektivní možností vše slovy nebo obrazem v rámci zadávacích podmínek popsat, a musí podle zdejšího soudu zohledňovat i odpovídající odbornou úroveň dodavatelů – a předpokládat jejich dostatečnou zdatnost. Je tomu tak podle zdejšího soudu shodně jako v případech kontraktace běžných obchodněprávních vztahů.“* Ačkoliv toto rozhodnutí vychází z předchozí právní úpravy, lze jej dle Úřadu užít při i výkladu současného znění zákona. Uvedené pravidlo tak lze vztáhnout i na situace, kdy podkladem pro specifikaci vyhrazeného systému bude toliko technická specifikace vymezená zadavatelem, neboť souhlasné stanovisko OHA je již pouze určitou „licencí“ vydanou orgánem veřejné správy, kdy tento postup je s ohledem na zákonnou úpravu doplněnou výš cit. usnesením vlády předvídatelný, a to zejména pro dodavatele, kteří se informačními technologiemi zabývají. Ostatně zadavatel obdržel v případě veřejné zakázky 2 nabídky, je tedy zjevné, že nejméně 2 subjekty byly schopny dle předložených podkladů svou nabídku zpracovat. Lze se zároveň logicky domnívat, že relevantní okruh dodavatelů má zkušenost s tím, jak vypadá stanovisko OHA na podobně rozsáhlé projekty a v jakém rozsahu toto stanovisko případně může modifikovat technickou specifikaci předmětu veřejné zakázky. V souladu se shora uvedeným (kdy dále lze odkázat například na rozsudek Krajského soudu

v Brně ze dne 25. 10. 2017, č. j. 62 Af 121/2016-196) je pak předpoklad, že po dodavatelích obecně lze vyžadovat přijetí přiměřené míry podnikatelského rizika spojené s možnými změnami požadovanými stanoviskem OHA.

163. Navíc nelze opomenout, že ze zadávací dokumentace nevyplývá, že by dodavatel odpovídal za případnou změnu projektu v rámci procesu poskytování stanoviska OHA, proto je zřejmé, že pokud by zadavatel musel na základě stanoviska OHA přistoupit k úpravě požadovaného předmětu plnění veřejné zakázky, nese toto riziko zadavatel. Absence stanoviska OHA v zadávacích podmínkách, resp. případné změny z něj vyplývající představují riziko, které postihuje zadavatele, který by případné změny předmětu veřejné zakázky mohl dle názoru Úřadu řešit postupem dle § 222 zákona upravujícího změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku.
164. Úřad tedy k námitce týkající se absence stanoviska OHA uzavírá, že má za to, že absence stanoviska OHA nemůže mít dopad do postupu dodavatele v zadávacím řízení dle zákona, neboť zadavatel dostatečně určitě vymezil zadávací podmínky v souladu s § 36 odst. 3 zákona, aby navrhovatel stejně jako jiný potenciální dodavatel, jakožto profesionál v daném oboru, mohl přistoupit k podání nabídky. S ohledem na výše uvedené skutkové okolnosti šetřeného případu tak Úřad neshledal ani ve vztahu k této části návrhu důvody pro uložení nápravného opatření ve smyslu § 263 zákona.

K argumentům navrhovatele obsaženým ve vyjádření k podkladům

165. K přesvědčení navrhovatele, že ačkoliv Úřad sdělil navrhovateli, že položky č. 18 až 20 správního spisu nemají být podkladem pro rozhodnutí, neoznačil Úřad, o jaké dokumenty se jedná, Úřad konstatuje, že seznam dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení vyloučených z nahlížení do spisu je obsažen mj. v záznamu o obdržené dokumentaci č. j. ÚOHS-09191/2024/523 ze dne 29. 2. 2024, který stanoví, že „(...) tento záznam do spisu plní (spolu s případnými dalšími takovými záznamy do spisu) funkci seznamu jednotlivých dokumentů, které jsou vyloučeny z nahlížení do spisu podle § 260 odst. 1 zákona, jenž má Úřad pořídit a zpřístupnit účastníkům řízení při nahlížení do spisu podle ustanovení § 260 odst. 2 zákona.¹⁹“, přičemž výše cit. záznamem navrhovatel disponuje, neboť byl navrhovateli zpřístupněn vzdáleným přístupem do spisu. Na tuto skutečnost Úřad navrhovatele rovněž upozornil ve svém sdělení ze dne 8. 3. 2024 a na něj navazujícím sdělení ze dne 11. 3. 2024, ve kterých Úřad navrhovateli opakovaně vysvětlil, jaká část dokumentace o zadávacím řízení nebyla navrhovateli v souladu s § 260 zákona zpřístupněna a jaké podklady Úřad určil jako podklady rozhodné pro vydání rozhodnutí, přičemž na tato sdělení Úřad blíže v souvislosti s tvrzením navrhovatele o nedostatečném zpřístupnění správního spisu odkazuje.

¹⁹ Úřad pro úplnost doplňuje, že pokud v dalším postupu některý z dokumentů uvedených v tomto záznamu o obdržených dokumentech zařadí do spisu jako důkaz, tento bude zpřístupněn účastníkům řízení v rámci nahlížení do spisu a uveden v záznamu o podkladech/důkazech pro vydání rozhodnutí. Při porovnání dokumentů zpřístupněných v rámci nahlížení do spisu, resp. dokumentů uvedených v záznamu do spisu o shromáždění podkladů/důkazů pro vydání rozhodnutí, s dokumenty uvedenými v tomto a případných dalších záznamech do spisu o obdržení dokumentů bude patrné, které z obdržených dokumentů jsou vyloučeny z nahlížení do spisu podle § 260 odst. 1 zákona – jsou to tedy ty dokumenty, které jsou uvedeny v tomto nebo jiném záznamu do spisu o obdržení dokumentů a nebyly přitom zpřístupněny v rámci nahlížení do spisu, resp. uvedeny v záznamu do spisu o shromáždění podkladů/důkazů pro vydání rozhodnutí.

166. Navrhovatel dále ve svém vyjádření k podkladům trvá na tom, že mu byla Úřadem odepřena procesní práva v předmětném správním řízení, neboť má za to, že mu Úřad nezpřístupnil veškerou dokumentaci, která je dle navrhovatele rozhodná pro rozhodnutí ve věci. Zejména navrhovatel odkazuje na dokumenty vztahující se k výběru dodavatele a na něj navazující úkony zadavatele, neboť právě tato dokumentace dle navrhovatele prokazuje skutečnost, že zadavatel činí kroky směřující k uzavření smlouvy, a je proto rozhodná pro prokázání rozporu postupu zadavatele s § 246 zákona. Navrhovatel rovněž poukazuje na nezbytnost úplného posouzení spisového materiálu pro vyhodnocení a posouzení rozhodnutí o výběru dodavatele.
167. V této souvislosti Úřad obecně uvádí, že podle § 251 odst. 4 zákona náležitosti návrhu podle odstavce 1 věty první a druhé nemohou být dodatečně měněny ani doplňovány s výjimkou odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem; Úřad k takovým změnám a doplněním nepřihlíží. K novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem obsaženým v námitkách podaných zadavatelem přihlíží Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli.
168. Zákon v § 251 odst. 4 zákona vymezuje zásadu koncentrace vztahující se k obsahu návrhu. Zákon na navrhovatele tímto ustanovením klade větší odpovědnost za to, jaké skutečnosti uvedou v námitkách podaných zadavatelem v zadávacím řízení, protože námitky, které neuplatní vůči zadavateli, pak následně již nemohou uplatnit v návrhu podaném k Úřadu, resp. k takovým Úřad nebude v návrhu přihlížet. Zákon však stanovuje jednu výjimku, podle níž Úřad přihlíží k novým skutečnostem jen tehdy, pokud jde o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli, což je ovšem navrhovatel povinen prokázat. Nicméně i takové skutečnosti musí navrhovatel tvrdit nejpozději k okamžiku podání návrhu, protože zákon nepřipouští žádné dodatečné doplňování tvrzení, která by směřovala k dalšímu porušení zákona zadavatele, a která by navrhovatel tvrdil až po podání návrhu.
169. Zákon tedy nepřipouští situaci, kdy by navrhovatel až po podání návrhu tvrdil skutečnosti, které by směřovaly k jinému pochybení zadavatele, než které vymezil v samotném návrhu a před tím v podaných námitkách. To platí bez ohledu na skutečnost, zda se o takovém domnělém pochybení dozvěděl až v průběhu správního řízení. To ovšem neznamená, že by navrhovateli bylo *a priori* upřeno právo na přezkum takového postupu zadavatele, o němž se domnívá, že je nezákonný. Navrhovatel je však v takovém případě povinen postupovat podle zákona, konkrétně dle § 241 a § 242 zákona, a ve lhůtě 15 dnů od okamžiku, kdy se o domnělém porušení zákona dozvěděl, podat námitky zadavateli. Poté může v plné míře uplatnit právo na přezkoumání postupu zadavatele u Úřadu podáním návrhu. Smyslem těchto zákonných ustanovení je, aby navrhovatel v průběhu správního řízení jednak neuplatňoval nové skutečnosti směřující k dosud nenamítanému pochybení zadavatele, se kterým zadavatel neměl možnost se vypořádat sám v rámci postupu v zadávacím řízení, a jednak, aby nedocházelo k neúměrnému protahování správního řízení tím, že navrhovatelé budou průběžně doplňovat své návrhy.
170. V daném případě navrhovatel v průběhu správního řízení zaslal Úřadu vyjádření k podkladům rozhodnutí. V tomto vyjádření uvedl, že požaduje, aby byly jako podklady pro vydání rozhodnutí zařazeny rovněž dokumenty týkající se výběru dodavatele a následných jednání mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem směřujících k případnému uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, přičemž navrhovatel rovněž požadoval posouzení rozhodnutí o výběru

dodavatele. Dále navrhovatel poukazoval na uzavření smluv zadavatelem s obdobným předmětem plnění s využitím jednacím řízení bez uveřejnění.

171. Z obsahu tohoto podání tak jednoznačně vyplývá, že navrhovatel dodatečně zpochybňoval zákonnost postupu zadavatele souvisejícího s výběrem dodavatele v zadávacím řízení a dále rovněž postup zadavatele v jiném zadávacím řízení, tj. v jednacím řízení bez uveřejnění, ve kterém již údajně došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku. Na skutečnosti, které tvrdí navrhovatel ve vyjádření, je třeba pohlížet jako na tvrzení směřující k vymezení údajného pochybení zadavatele v souvislosti s výběrem dodavatele v projednávaném zadávacím řízení a dále také v souvislosti s postupem zadavatele v jiném zadávacím řízení. Tyto se však míjí s předmětem tohoto správního řízení, neboť návrh, na jehož základě bylo správní řízení zahájeno, směřoval výlučně proti zadávacím podmínkám a rozhodnutí zadavatele o námitkách. Ačkoliv se navrhovatel o domnělých pochybeních zadavatele (spojených s výběrem dodavatele) dozvěděl až v průběhu správního řízení, nelze připustit, aby po podání návrhu tvrdil skutečnosti, které směřují k jinému pochybení zadavatele, než které je vymezeno v samotném návrhu, resp. v podaných námitkách.
172. Jak již bylo blíže vyloženo v tomto rozhodnutí, konkrétně u výkladu k § 251 odst. 4 zákona, vztahuje se zásada koncentrace řízení k okamžiku podání návrhu. Je tak zřejmé, že předmět návrhu současně vymezuje i předmět řízení o tomto návrhu, přičemž rozšíření předmětu řízení navrhovatelem není možné, respektive Úřad k němu nepřihlíží. Úřad tedy není oprávněn v rámci tohoto řízení posoudit výše cit. námitky navrhovatele, neboť by porušil postup stanovený v § 251 odst. 4 zákona, podle něhož Úřad k nově tvrzeným skutečnostem, než které byly obsahem návrhu, nepřihlíží. Úřad tedy uzavírá, že výše označená tvrzení navrhovatele nejsou předmětem tohoto správního řízení, proto Úřad není oprávněn se jimi blíže zabývat v tomto správním řízení. Z toho důvodu pak Úřad dokumenty, které se vztahují k výběru dodavatele a následným jednáním mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem směřujícím k případnému uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, neprováděl důkaz, protože je *a priori* zcela jasné, že by z nich nebylo lze zjistit nic relevantního k předmětu vedeného správního řízení; nic takového ostatně netvrdí ani sám navrhovatel. Takové části dokumentace o zadávacím řízení pak Úřad podle § 260 odst. 1 zákona vyloučí z nahlížení.
173. Pro vyloučení všech pochybností Úřad doplňuje, že v době vydání tohoto rozhodnutí s ohledem na znění § 246 odst. 1 písm. d) zákona stále běží šedesátidenní lhůta, ve které zadavatel nesmí uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky. S poukazem na tuto zákonnou blokadu neshledal Úřad důvod pro nařízení předběžného opatření spočívajícího v uložení zákazu uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky, přičemž v rozhodnutí č. j. ÚOHS-08635/2024/500 ze dne 26. 2. 2024, ve kterém Úřad zamítl návrh navrhovatele na vydání tohoto předběžného opatření Úřad účastníky na tuto skutečnost upozornil a rovněž konstatoval, že pokud by bylo zřejmé, že v blokační lhůtě, tj. ve lhůtě 60 dnů od doručení návrhu Úřadu, nebude rozhodnutí vydáno, nic nebrání Úřadu nařídit předběžné opatření spočívající v uložení zákazu zadavateli uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku z moci úřední. V této souvislosti Úřad poznamenává, že ustanovení § 246 zákona zadavateli stanoví zákaz uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku ve zde vymezených lhůtách, přičemž tento zákaz se vztahuje na úkon zadavatele spočívající v uzavření smlouvy v šetřeném zadávacím řízení. Z uvedeného lze dovodit, že zadavatel nemá zakázáno ve lhůtách uvedených v § 246 činit úkony směřující k uzavření smlouvy, tj. např. jednat s vybraným dodavatelem za účelem

vymezení podmínek smlouvy. Ačkoliv tedy navrhovatel poukazuje na úkony zadavatele související s výběrem dodavatele směřující k následnému uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, nemá Úřad v době vydání tohoto rozhodnutí informace o tom, že by zadavatel uzavřel smlouvu na veřejnou zakázku projednávanou v předmětném správním řízení v rozporu se zákonem.

174. Navrhovatel dále ve svém vyjádření k podkladům vyjadřuje své přesvědčení, že zadavatel Úřadu nezaslal podstatnou část dokumentace o zadávacím řízení, a porušil tak § 252 zákona, z čehož navrhovatel dovozuje, že by měl Úřad přistoupit k uložení nápravného opatření dle § 263 odst. 4 zákona spočívajícího ve zrušení zadávacího řízení.
175. Obecně k ustanovení § 263 odst. 4 zákona Úřad uvádí, že toto ustanovení řeší důsledky nespolupráce a neadekvátní součinnosti zadavatele s Úřadem. Sankcí pro zadavatele, který v řízení o přezkoumání úkonů na návrh neposkytne Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení (vůbec nebo jen částečně) v zákonem stanovené desetidenní lhůtě, resp. ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem, je bez dalšího zkoumání rozhodnutí Úřadu o zrušení zadávacího řízení nebo o zrušení přezkoumávaného úkonu. Při rozhodování o zrušení přezkoumávaného úkonu nedochází k věcnému přezkumu tohoto úkonu.²⁰
176. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 2 As 300/2020 ze dne 19. 5. 2021 s odkazem na důvodovou zprávu k zákonu zdůraznil, že „(...) zrušení zadávacího řízení musí sloužit jako řešení ultima ratio: Ustanovení dává možnost zabránit zadavateli v pokračování potencionálně závadného zadávacího řízení v případě nesoučinnosti z jeho strany. Zrušení zadávacího řízení je nutno chápat jako alternativní a krajní (ultima ratio) řešení. Smyslem ustanovení obecně není rušení zadávacího řízení; právě výslovná možnost zrušení pouze určitého úkonu zadavatele je pojistkou, aby zadavatel účelově nedosáhl zrušení zadávacího řízení, ačkoliv by k tomuto sám neměl zákonný důvod. Prvotně má toto ustanovení preventivní funkci, tzn. zajistit, aby zadavatelé splnili svou povinnost v zákonem stanovené lhůtě. Nejedná se současně o sankční ustanovení, ale o ustanovení o opatření k nápravě, motivující zadavatele ke spolupráci. Nedoložil-li tedy zadavatel podle § 252 odst. 1 ZZVZ a § 263 odst. 4 ZZVZ některé dokumenty, které lze ve vztahu k povaze zadávacího řízení v dokumentaci k zadávacímu řízení očekávat, je žalovaný povinen se při ukládání nápravného opatření podle § 263 odst. 4 ZZVZ konkrétně zabývat tím, o jaké nedoložené dokumenty se jedná a jak jejich absence brání žalovanému v přezkumu úkonů v zadávacím řízení ve vztahu k podanému návrhu (jedná-li se o řízení na návrh dle § 249 ZZVZ). Svou úvahu musí také adekvátně odůvodnit. Nahrazení této úvahy pouhým konstatováním, že některé, třeba i marginální, dokumenty chybí nebo že zadavatel nedoložil vše (popřípadě nedoložil vše včas, ačkoliv později, ještě před vydáním rozhodnutí tak učinil), vede k formalistické aplikaci zákona, která nezohledňuje podstatu toho, za jakým účelem je žalovaný vůbec oprávněn po zadavateli předložení dokumentace požadovat. Předmět přezkumu je přitom vymezen v návrhu, popřípadě v oznámení o zahájení správního řízení. To samé platí i v případě řízení vedeného z moci úřední. Shledá-li tedy žalovaný důvody pro přezkum i takových úkonů v zadávacím řízení, které nejsou předmětem návrhu, je oprávněn zahájit řízení z moci úřední, jehož předmět vymezí v oznámení o jeho zahájení. Nejvyšší správní soud tedy shrnuje, že nápravné opatření podle § 263 odst. 4 ZZVZ lze

²⁰ srov. ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 263 [Nápravná opatření a neplatnost smluv nebo rámcových dohod]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1528.

zadavateli uložit, brání-li nedoložení dokumentace o zadávacím řízení či její části tomu, aby se žalovaný mohl věcně zabývat přezkumem úkonů zadavatele, a to ať už v řízení na návrh, či z moci úřední, jehož předmět je vymezen v oznámení o jeho zahájení.“

177. Ve světle výše cit. rozsudku Nejvyššího správního soudu se Úřad zabýval tím, zda zadavatel splnil svou povinnost doručit dokumentaci o zadávacím řízení v zákonem stanovené lhůtě, přičemž dospěl k závěru, že zadavatel Úřadu v zákonem stanovené lhůtě zaslal dokumentaci o zadávacím řízení v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci. Úřad nepovažoval za účelné se blíže zabývat tím, zda dokumenty, na které navrhovatel ve svém vyjádření se k podkladům odkazuje, lze považovat za dokumenty spadající pod pojem dokumentace o zadávacím řízení dle § 216 odst. 1 zákona, případně zda zadavatel byl povinen Úřadu tyto dokumenty předložit, neboť Úřad v předmětném správním řízení disponoval všemi dokumenty nezbytnými pro vydání rozhodnutí.
178. V této souvislosti Úřad rovněž odkazuje na správní řád, který v § 6 vymezuje některé ze zásad, na nichž stojí správní řízení. Konkrétně v tomto ustanovení zakotvuje zásadu rychlosti, zásadu hospodárnosti a zásadu procesní ekonomie správního řízení. Každá z uvedených zásad směřuje k mírně odlišnému výsledku. Zásada rychlosti vyjadřuje požadavek na vyřízení věci bez zbytečných průtahů. Zásada hospodárnosti pak směřuje k tomu, aby účastníkům ani správnímu orgánu při vyřizování věci nevznikaly zbytečné náklady. Zásada procesní ekonomie pak cílí na to, aby správní orgán prováděl jen takové úkony, které jsou nezbytné k tomu, aby došlo k naplnění jeho úkolu.
179. V řešeném případě Úřad dospěl tomu, že v rozsahu námitek navrhovatele uvedených v návrhu neshledal důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 zákona, pročež rozhodl o zamítnutí návrhu. Za takového stavu by pak bližší zkoumání obsahu předložené dokumentace o zadávacím řízení ve vztahu k dokumentům, na které navrhovatel odkazuje, bylo v rozporu s výše uvedenými zásadami správního řízení. Pokud by se totiž Úřad tímto posouzením dokumentace zabýval, prováděl by nadbytečné posouzení něčeho, co by pro konečné rozhodnutí ve věci nemělo žádný vliv, neboť Úřad měl k dispozici všechny potřebné dokumenty nezbytné pro rozhodnutí ve věci, ostatně jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí. Ani tuto námitku navrhovatele tak nelze považovat za důvodnou.

Závěr

180. Závěrem této části rozhodnutí tak Úřad uvádí, že vzhledem ke všemu výše uvedenému neshledal v rozsahu námitek navrhovatele uvedených v návrhu důvody pro uložení nápravného opatření podle § 263 zákona, pročež rozhodl o jeho zamítnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1

písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
2. Mgr. Tomáš Biem, advokát, Biem&Schýbal, advokátní kancelář, s.r.o., V Holešovičkách 94/41, 182 00 Praha 8

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy